

รายงานวิจัย

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Motivation in Selected Study in The Bachelor's Degree of Faculty of
Home Economics Technology Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

อองาม	เปรมสุข
นირ	ดาวเจริญพร
ณัฐชัย	ลาภบรรลือศักดิ์
ฉวีวรรณ	เสวกนิม
ภณพรรธน์	ชนกวนัตถ์ภาคิน

รายงานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อโครงการวิจัย	แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวอองาม เปรมสุข นางสาวนิอร ดาวเจริญพร นายณัฐชัย ลาภบรรลือศักดิ์ นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม นายภณพรรัตน์ ธนภูวนัตถ์ภาคิน
คณะ	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีงบประมาณ	2567

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 397 คน ได้มาด้วยวิธีการตามวิธีของทาโรยามาเน (Taro Yamane) โดยมีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มประชากรแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 30 แห่ง แบ่งเป็นสถานศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 แห่ง และสถานศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 15 แห่ง รวมทั้งสิ้น 30 แห่ง และสุ่ม กลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) เป็นไปตามสัดส่วนของประชากรโดยใช้แบบสอบถามในการ เก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พบว่า ข้อมูล ส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มี GPAX 3.50 – 4.00 มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ในด้านแผนการเรียนส่วนใหญ่เป็นประเภทวิชาคหกรรม และ ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ประกอบ ไปด้วย 4 ด้าน สรุปผลได้ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรม ศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น หลักสูตรได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถทำให้มีความรู้ ก้าวทันยุคสมัยและนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม รองลงมา หลักสูตรมุ่งเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ

และหลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น สามารถผ่อนผันการชำระเงินค่าจัดการศึกษาได้ รองลงมาคือ เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย และมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างอุปกรณ์ที่ทันสมัย 3) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น มีความประทับใจและมีสนใจที่อยากศึกษาต่อ รองลงมาคือ ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้ศึกษาต่อ และได้รับคำแนะนำของผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จัก 4) ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น มีสื่อประชาสัมพันธ์การรับสมัครเรียนแจ้งให้ทราบอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ การค้นหาข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)/หลักสูตร ผ่านเว็บไซต์ และสามารถเข้าถึงข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ได้หลายช่องทาง และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบ พบว่า สาขาวิชา/แผนการเรียน กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกัน ทั้ง 4 ด้าน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการศึกษาในระดับปริญญาตรี, คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

Research Title	Motivation in Selected Study in The Bachelor's Degree of Faculty of Home Economics Technology Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
ชื่อ-นามสกุล	Miss Orngam Premasuk Miss Nion Dowcharoenporn Mr.Nutthachai Lapbanluesak Miss Chaweewan Shwekchim Mr.Ponnaphat Tanapoowannutparkin
คณะ	Home Economics Technology
มหาวิทยาลัย	Rajamangala University of Technology Phra Nakhon
ปีงบประมาณ	2024

Abstract

This study investigated and compared the motivations for selected in the bachelor's degree in the Faculty of Home Economics Technology. The sample comprised 397 students: third-year vocational certificate students from vocational institutions in Bangkok and Grade 12 students under the Bangkok Secondary Educational Service Area Office 1. The sample size was determined using Taro Yamane's formula with a 5% margin of error. Stratified random sampling was employed, with purposive selection of 30 large institutions (15 vocational schools and 15 high schools). Data were collected via a questionnaire and analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation. Results indicated that most respondents were male, had a GPAX of 3.50–4.00, reported a monthly income of 15,001–25,000 Baht, resided in the central region, and predominantly followed a home economics study track. Motivation was examined across four dimensions, all rated at a high level: (1) Curriculum and Instruction, recognized for its relevance to contemporary knowledge and career applicability, including professional specialization and industry field trips; (2) Institutional Factors, such as flexible tuition payment options, diverse career opportunities, and modern learning facilities; (3) Personal Reasons, including genuine interest, encouragement from successful professionals, and advice from family or acquaintances; and (4) Public Relations, characterized by consistent admission announcements, accessible web-

based information, and multiple communication channels. Comparative analysis revealed significant differences in motivation across all four dimensions by field of study/academic track ($p < .05$)

Keywords: Motivation in Selected Study in The Bachelor's Degree, Home Economics
Technology

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับทุนอุดหนุนโครงการวิจัยการพัฒนางานวิจัยสู่งานประจำ (R2R) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีคหกรรม รวมถึงผู้ร่วมวิจัยทุกท่าน ผู้ช่วยนักวิจัย ที่มุ่งมั่นทุ่มเทแรงใจ แรงกำลังความสามารถ และคอยร่วมแก้ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ในระหว่างการทำโครงการวิจัยนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จนสามารถเป็นผลงานวิจัยฉบับที่สมบูรณ์

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 กรอบแนวคิด	3
1.5 สมมติฐานการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ	5
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	8
2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	12
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	17
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	20
3.4 การตรวจสอบเครื่องมือ	20
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	22
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
4.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	26
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อใน ระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	30
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	35
5.1 สรุปผล	35
5.2 อภิปรายผล	36
5.3 ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	42
ภาคผนวก ก. แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)	43
ภาคผนวก ข. แบบประเมินค่าความเที่ยงตรงเพื่อการวิจัย (IOC) เรื่อง แรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	63
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	
ภาคผนวก ค. หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัยด้านการประเมินค่าความเที่ยงตรง ของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	69
ภาคผนวก ง. แบบสอบถาม เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	75
ราชมงคลพระนคร	
ประวัติผู้วิจัย	82

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคัดเลือกจากสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 30 แห่ง จำแนกได้ดังนี้	18
4.1	จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ	23
4.2	จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม GPAX	23
4.3	จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ในครอบครัว	24
4.4	จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านภูมิลาเนา	24
4.5	จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาวิชา/ แผนการเรียน	25
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	26
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	27
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	28
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	29
4.10	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ	30
4.11	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษา ต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX)	31
4.12	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษา ต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนใน ครอบครัว	32

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.13	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามภูมิภาค	33
4.14	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา/แผนการเรียน	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเน้นการพัฒนาความสามารถที่ยั่งยืนของผู้เรียน ในการหาความรู้ใหม่ตลอดชีวิต รวมทั้งการเน้นการสร้างความสามารถซึ่งจะเป็นประโยชน์ ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคณะหนึ่งคณะใด ในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญมากเพราะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ การตัดสินใจเลือกศึกษา ในสาขาวิชาใดนั้นถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต (ฉัตรพร เสมอใจ, 2550) การเลือกศึกษาต่อจึงเป็นเรื่องสำคัญและต้องทำอย่างรอบคอบระมัดระวัง นักเรียนจึงต้องได้รับความรู้ ในเรื่องกระบวนการตัดสินใจที่ถูกต้องโดยเฉพาะในเรื่องการศึกษา ผู้ใดสามารถตัดสินใจเลือกศึกษาได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพของตนเองนั้นมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต การศึกษาเป็นการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปทางที่ดีขึ้น การเลือกศึกษาที่ตรงกับความต้องการและความรู้ความสามารถของนักเรียน เพราะหลังสำเร็จการศึกษา ไปแล้วต้องใช้ความรู้ที่ได้ศึกษามาประกอบอาชีพ จึงมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อเพื่อเป็นนิสิต นักศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพที่ดีของบุคคล (ณัฐรยาน์ สมยุทรทรัพย์, 2552) ผู้วิจัยจึงสนใจ ที่จะศึกษาถึงการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสามารถนำวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เหมาะสม กับความต้องการของนักเรียนหรือนักศึกษา โดยนำผลวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนาต่อไป

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการเป็นปัจจัย พื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญกับ การศึกษา โดยมีแนวคิดที่ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ได้ดีกว่า ดังนั้น บุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับสูงสุดที่สุด คือ ระดับอุดมศึกษา จนมีคำกล่าวที่ว่า สังคมไทย เป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา (วันวิสาข์ แก้วสมบุญ, 2554: ออนไลน์) นโยบายหลักด้านการอุดม ศึกษาประการหนึ่งคือ ส่งเสริมการเชื่อมรอยต่อกับการศึกษาทุกระดับโดยการสนับสนุนให้สถาบัน อุดมศึกษามีบทบาทช่วยเหลือโรงเรียนในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาตั้งอยู่ นับเป็นจักรกลสำคัญในการ พัฒนาความเข้มแข็งแก่ชุมชนการ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดดังกล่าวจึงเน้นบทบาทอุดมศึกษา ในการพัฒนาคุณภาพของกำลังคนในทุกภาคการผลิต ทั้งภาค สมัยใหม่และดั้งเดิม ประเทศไทยยังให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศ มาโดยตลอด และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิมได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ฉบับนี้ขึ้นเพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของ

ประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษา ให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบ การบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรีจำนวน 3 หลักสูตร 6 สาขาวิชา ได้แก่ หลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบ แพ้ชั้นและการจัดการสินค้า, สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ, สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร และ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร ซึ่งปัจจุบันคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีทั้งสิ้น 1,174 คน

จากสถิติการเลือกศึกษาต่อย้อนหลังพบว่า นักศึกษาที่มีความสนใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่ามียอดนักศึกษาใหม่ลดลง โดยปีการศึกษา 2564 มียอดนักศึกษาใหม่รวม 417 คน และในปีการศึกษา 2565 มียอดนักศึกษาใหม่รวม 317 คน ซึ่งแรงจูงใจที่ทำให้นักศึกษาตัดสินใจที่จะเลือกศึกษาต่อ สรุปได้ดังนี้ ในด้านภาพลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย คณาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ในด้านสังคม เป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา ประเทศ และในด้านเศรษฐกิจ ได้มีเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (จุลลดา และวรินทร์, 2559) ซึ่งเหตุผลที่กล่าวมา ข้างต้นอาจมีสาเหตุมาจาก ปัจจัยจูงใจหลายประการด้วยกัน ทั้งปัจจัยจากภายนอกและปัจจัยภายในของ มหาวิทยาลัย ตลอดจน ปัจจัยจากผู้ที่เข้าศึกษา ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจ ในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของคณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพออกไป พัฒนาประเทศ รวมถึงการวางแผนประชาสัมพันธ์การแนะแนวทางการศึกษาต่อในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1

1.4 กรอบแนวคิด

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่

- เพศ
- ผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX)
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัว
- ภูมิลำเนา
- สาขาวิชา/แผนการเรียน

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- ด้านสถาบันการศึกษา
- ด้านเหตุผลส่วนตัว
- ด้านการประชาสัมพันธ์

1.5 สมมติฐานการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลต่อการแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 แรงจูงใจในการศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจพัฒนาทักษะตนเองโดยมีความสนใจในสาขาวิชาที่เลือกศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และสิ่งที่กระตุ้นที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น สังคม สถานที่ และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อการศึกษาเพื่อมีโอกาสในการสร้างอาชีพและรายได้ในอนาคต

1.6.2 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ หมายถึง หลักสูตรวิชาชีพที่มุ่งเน้นการศึกษาและพัฒนาทักษะด้านคหกรรมศาสตร์ที่หลากหลาย เช่น การตัดเย็บและการออกแบบเสื้อผ้า , การประกอบอาหารและเครื่องดื่ม , การบริการอาหารและเครื่องดื่ม , การพัฒนาอาหารและเครื่องดื่ม และการจัดตกแต่งดอกไม้และใบตอง เป็นบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ทราบถึงแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

1.7.2 นำข้อมูลที่ได้รับไปปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ แนะนำแนวการศึกษา และแนวทางในการรับนักศึกษา

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ

2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motive) มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า Movere (สรวัดน์ วัฒนวงศ์, 2533: 102) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า To move มีความหมายว่าเป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะ ชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการศึกษาพฤติกรรมของคนจำเป็นต้องศึกษาความเป็นมาของ การแสดงออกของพฤติกรรมนั้นๆส่วนหนึ่งคือการศึกษาถึงแรงจูงใจซึ่งมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจ ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

บราวน์ (Brown, 1980: 112-113) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังงานผลักดัน กระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจมีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นสิ่งชี้ทิศทาง ของพฤติกรรมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหวังเอาไว้

อารี พันธุ์มณี (2546: 269) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการปัจจัยต่างๆ ที่นำมาอาจจะเป็นรางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง เป็นต้น

มโฆชน์ เอี่ยมสุภชาติ (2547: 168) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวังโดยสิ่งนั้นอาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันให้บุคคลเกิดความสนใจ และแสดงพฤติกรรม ที่นำไปสู่เป้าหมายของบุคคล

2.1.2 ประเภทของแรงจูงใจ

จากการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของบุคคลต่างๆ สามารถแบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็นลักษณะต่างๆ ดังนี้

อารี พันธมณี (2546: 181-182) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ความรู้สึกนึกคิด ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรม

2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลรับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกทำให้มองเห็นเป้าหมาย เร้าให้เกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น ได้แก่ การเสริมแรงด้วยสิ่งล่อใจต่างๆ เช่น การขึ้นเงินเดือน การได้รับตำแหน่งค่าชมเชย เป็นต้น

พาสนา จุฬรัตน์ (2548: 197) กล่าวว่า ประเภทของแรงจูงใจสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1) แรงจูงใจทางสรีระหรือแรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motive) เป็น แรงจูงใจที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้และมี การพัฒนาต่อเนื่องกันมาโดยตลอดจากที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ความต้องการความรักความอบอุ่น และการมีชื่อเสียง เป็นต้น

2) ถ้าแบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่บุคคล จะแสดงพฤติกรรมโดยตรง ไม่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอก กล่าวคือ บุคคลมองเห็น คุณค่าที่จะแสดงพฤติกรรมหรือกระทำด้วยความเต็มใจ

2.2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากอิทธิพลหรือ ผลจากสิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคลซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลนั้น สวงน สุทธิเลิศอรุณ (จันทิมา จันทศักดิ์, 2547: 22-23) กล่าวถึง แรงจูงใจที่เกิดจากระบบสังคมต่างๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคมและ วัฒนธรรม ระบบการศึกษา สาธารณสุข และระบบการเมือง เป็นต้น ระบบเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงจูงใจ ทางสังคมหลายประการ แต่ที่สำคัญพอจะแยกกล่าวได้ 3 ประเภท คือ

2.2.1) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณในการ รวมกลุ่มของมนุษย์ เพื่อความช่วยเหลือกันเพื่อความอยู่รอดของสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะมีลำดับลดหลั่นกันเป็นขั้นๆ ตามลำดับในระบบสังคมซึ่งแตกต่างกัน ระหว่างระบบของพวกเจ้าขุนมูลนาย บุคคลธรรมดาและทาส ระบบของสังคมไทยเป็นสังคมลักษณะที่เอื้อเพื่อแสดงไมตรีต่อกัน เรียกว่า ระบบไมตรีสัมพันธ์ คือ เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรีและตระหนก อยู่เสมอว่า “รู้อะไร ไม่สู้รู้จักกัน” บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูงมักชอบทำงานร่วมหรือทำงานที่ต้อง เกี่ยวข้องกับผู้อื่น

2.2.2) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการ เป็นผู้นำของบุคคลเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่างอันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม จากความต้องการอำนาจกันอย่างมากมายทั้งอำนาจ ที่ชอบธรรมและไม่ชอบธรรม อำนาจนี้จึงมีอยู่ 2 อย่าง คือ อำนาจที่แสดงออกได้อย่างแท้จริงว่าตนมี อยู่เหนือผู้อื่น

คือ สามารถใช้อำนาจนั้นได้ กับอำนาจแฝงอยู่ในตัวบุคคล บุคคลต้องการอำนาจนี้เพื่อ เปรียบเทียบกับผู้อื่นเท่านั้น บุคคลในสังคมล้วนแต่ต้องการจะมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งจาก 2 อย่างนี้ ด้วยกันทั้งนั้น เว้นเสียแต่ว่า แรงขับหรือทิศทางของใครจะมีมากน้อยต่างกันอย่างไรเท่านั้น

2.2.3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่นๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมด ที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

2.2.3.1) มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริงๆ

2.2.3.2) เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่าชอบงานนั้นน้อยอย่างเป็นชีวิตจิตใจ ความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

2.2.3.3) เป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเป็น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ มีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

2.1.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจ

อารี พันธมณี (2546: 192-196) กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้ พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิด แรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1) แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็น สภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร หิว สภาวะ ความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายใน ร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2) ความวิตกกังวล มีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวล จะมีความแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อ บุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความวิตกกังวลใจแต่จะมี ความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2) สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมย่อมส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการ ของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1) การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพการที่ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขัน กับตนเองเป็น

การแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมา บังคับ ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพการที่ดีขึ้น สำหรับการแข่งขันกับบุคคลอื่นเป็นความรู้สึกที่ต้องการ เอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2) ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดัน ทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นผู้นำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้ งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็น แรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3) การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผล ทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้แต่ในบางครั้งแม้จะ มีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้การ ตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1) การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มากเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายของชีวิตว่าจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลก แต่ขณะนี้อายุ ยังน้อยจึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ ได้รับคำชมจากครูจะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

2.3.2) การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลเพื่อจุดมุ่งใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะการตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4) การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความ พยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็น แรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของ ตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความ ท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบ ความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงานจึงส่งผลต่อแรงจูงใจ

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้นมีหลายปัจจัย ดังนี้

2.2.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นเสมอเหมือนกรอบหรือแนวทางที่จะเกิดการพัฒนาศึกษาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะประสบการณ์ และเจตคติที่ดีในทิศทางทางหนึ่ง หากหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนในสาขาวิชานั้น ๆ

2.2.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ความหมายของครูผู้สอน คำว่า ครู หรือผู้สอน หมายถึง บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดี ในสาขาวิชาที่สอนให้กับนักเรียนได้มีความรู้มีผู้ที่ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

ทวิศักดิ์ (2560) ครูในยุคการศึกษา 4.0 ต้องเป็นครือมืออาชีพ หมายถึง ครูที่มีความรู้ในวิชาที่สอน เป็นอย่างดี โดยมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านเนื้อหาความรู้ที่สอน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศิลปะศึกษา หรือพลศึกษา และมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านการสอน มีความสามารถในการปฏิบัติการสอน หรือมีศิลปะในการสอนถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้ดี มีความสามารถในด้าน ICT เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมความเป็นครูสามารถอยู่ร่วมงานกับผู้อื่นได้ และเป็นที่พัฒนาความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

กิตติถน (2553) กล่าวว่า ครูมีบทบาทและความสำคัญต่อสังคมตั้งแต่เยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกใหม่ของสังคมจนถึงประเทศชาติ โดยรวมในสังคมยุคปัจจุบันมีความซับซ้อน และสับสน ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมชนิดใหม่ ๆ ปัญหาการแสดงออกทางเพศของผู้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเชื่อมโยงโทรม เป็นต้น ครูจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญสังคม เป็นผู้มีบทบาทและความสำคัญในการร่วมแก้ปัญหาสังคมทุกระดับ และนอกจากนั้นครูยังมีบทบาทและความสำคัญมากที่สุดอีกประการหนึ่งคือ การป้องกันความเสื่อมโทรมของสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน คือ บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษามาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนในโลกปัจจุบันจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ จากที่เคยเป็นครูผู้สอนผู้ให้ความรู้ ต้องพัฒนาตนเองให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ ที่จะต้องนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในโลกปัจจุบัน ดังนี้

- 1) เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation)
- 2) เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach)
- 3) เป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator)

2.2.3 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ

การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นปัญหาที่สร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลมาก จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาการเลือกอาชีพทำให้เกิดทฤษฎีการเลือกอาชีพได้หลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock's Comosit theory (1967) อ้างโดย วิเชียร (2557) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

- 1) บุคคลจะเลือกอาชีพตามความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง

2) อาชีพที่บุคคลเลือกที่จะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นให้ดีที่สุด

3) บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนเองอย่างชัดเจนถูกต้องหรืออาจจะรับรู้อย่างเลื่อนรางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใดความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4) พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

5) พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกว่าจะสนองความต้องการของตนเองได้เพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะพินิจพิเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6) ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะนำไปสู่สนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7) ข้อเสนอแนะทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า ในอาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8) ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับ การตอบสนองและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

9) ความพึงพอใจเป็นผลจากงานที่สนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบันหรือเป็นผลจากงานซึ่งมีท่าทีว่าจะสนองความต้องการของบุคคลในอนาคต

10) การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือกอาชีพ อาจจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

2.2.4 ปัจจัยด้านภาพลักษณะของสถานศึกษา

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือของสถานศึกษา ที่จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นที่จะส่งลูกเข้ามาเรียน พร้อมทั้งเกิดความสนใจของนักเรียนที่จะเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มีผู้ที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันและองค์กรไว้มากมาย

Robbins (1990) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกคิดต่อสถาบัน องค์กร ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือมาต่างๆ เป็นต้น

2.2.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ความหมายของสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย คือ เริ่มตั้งแต่สถานที่ตั้งของวิทยาลัยมีพื้นที่โดยรอบสถานศึกษาและภายในวิทยาลัยอยู่ในย่านชุมชนหรือแหล่งที่เจริญแล้วหรือไม่นั้น ซึ่งจะเป็นตัวแปรและบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ที่ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไว้มากมาย ดังนี้

Astin (1968) ได้จัดแบ่ง สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาที่เป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม กิจกรรม หรือ ลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

- 1) สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่
- 2) สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน
- 3) สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน
- 4) สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร

Harold (1964) ได้ให้ความหมาย ของสภาพแวดล้อมว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทศนคติ และความสนใจของตัวเอง

2.2.6 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

ความหมายสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน คือ สิ่งที่ช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ระหว่างครูผู้สอน ความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอน และผู้เรียนดำเนินไปด้วยดี ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียนและสภาพห้องเรียน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน ได้ดังนี้

สมบูรณ์ (2544) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัสดุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

ไชยยศ (2543) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียน

จากทัศนะต่าง ๆ ของนักการศึกษา สรุปได้ว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ครูผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีได้ตรงกับที่จุดประสงค์การสอนระบุไว้ได้โดยง่ายในเวลาที่รวดเร็ว สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนมีหลายแบบที่ครูผู้สอนรู้จักการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในงานที่ทำจึงจำเป็นต้องศึกษาจากของจริงบางอย่างที่ต้องการศึกษามีขนาดใหญ่เกินไป ก็ใช้แบบจำลองผู้สอนเป็นสื่อในการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจดีกว่าการสอนโดยใช้จินตนาการ ผู้สอน

อาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเป็นอย่างดีในการผลิตสื่อการสอนแบบจำลอง หรือสื่อรูปภาพที่ทำให้เห็นการเคลื่อนไหวได้ หรือต้องรู้ว่าจะสามารถไปหาแหล่งที่เหมาะสมจากที่ได้นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2481 โดยการโอนกิจการโรงเรียนช่างทอวัดโบสถ์มาสังกัดกองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ เปิดสอนเฉพาะวิชาการทอผ้า ปีต่อมาโรงเรียนได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียนช่างทอวัดสามพระยา เนื่องจากย้ายมาทำการสอนที่โรงเรียนพณิชยการสามพระยา (เดิม) มีประวัติความเป็นมาดังต่อไปนี้

พ.ศ. 2485 โรงเรียนได้ย้ายมาทำการสอนที่โรงเรียนพณิชยการ วัดเทวราชกุญชร จนกระทั่งถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2490 กรมอาชีวศึกษาให้เปิดการสอนวิชาช่างสตรี แผนกช่างเย็บผ้าหลักสูตร 2 ปีขึ้นอีกแผนกหนึ่ง และได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนการช่างสตรีโชติเวช”

พ.ศ. 2492 โรงเรียนขยายการสอน โดยเปิดแผนกการช่างสตรีชั้นกลาง ให้นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี และปี พ.ศ. 2495 เปิดสอนระดับประโยคอาชีวะชั้นสูง แผนกการช่างสตรีให้นักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี

พ.ศ. 2501 กรมอาชีวศึกษามีนโยบายให้โรงเรียนเล็กรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ยังไม่รับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประโยคอาชีวะชั้นสูง

พ.ศ. 2504 มีการเปลี่ยนแปลงชั้นเรียนใหม่ทั้ง 2 ระดับ เป็นประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ. 1-3) และประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ. 4-5) สายอาชีพ

พ.ศ. 2506 โรงเรียนขยายอาคารเรียนเพิ่มขึ้นที่ฝั่งวัดเทวราชกุญชร

พ.ศ. 2517 โรงเรียนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยมีชื่อว่า “วิทยาลัยโชติเวช” และขยายการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี

พ.ศ. 2520 วิทยาลัยได้โอนกิจการมารวมกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาและเปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตโชติเวช”

พ.ศ. 2523 วิทยาเขตฯ ขยายการสอนขึ้นอีกหนึ่งระดับ คือ เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมหลักสูตร 1 ปี

พ.ศ. 2531 วิทยาเขตฯ เปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม และได้เปิดรับนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6, วช. 1 และ วช. 2) เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สายคหกรรมศาสตร์ วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้รับพระราชทานนามใหม่จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล”

พ.ศ. 2533 วิทยาเขตฯ ได้เปิดการสอนสาขาใหม่อีก 1 สาขา คือ สาขาอุตสาหกรรมศิลปะประดิษฐ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พ.ศ. 2536 วิทยาเขตฯ เปิดสอนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์ระดับปริญญาตรีโดย 2 ปีแรก ศึกษาที่วิทยาเขตฯ และ 2 ปีหลังศึกษาที่ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จ. ปทุมธานี

พ.ศ. 2537 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ศึกษาที่วิทยาเขต 2 ปีแรก สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า

พ.ศ. 2540 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สาขาอาหารและโภชนาการ และสาขาเทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2541 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สาขาวิศวกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

พ.ศ. 2543 วิทยาเขตฯ ปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และเปิดการสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปีเพิ่มอีก 2 สาขา คือ หลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต (คศ.บ) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์

พ.ศ. 2545 วิทยาเขตฯ เปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมศิลปประดิษฐ์

พ.ศ. 2546 วิทยาเขตฯ เปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี 4 หลักสูตร คือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, หลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต (คศ.บ) ผ้าและเครื่องแต่งกาย หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) ระบบสารสนเทศ และเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต (คศ.บ) ผ้าและเครื่องแต่งกาย

พ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 วิทยาเขตโชติเวช จึงได้รับการยกฐานะโดยร่วมกับวิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Rajamangala University of Technology Phranakhon : RMUTP) มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 17(6) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ 0503(3)/ว288 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุมครั้งที่ 8/2550 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2550 แบ่งส่วนราชการระดับคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ออกเป็น 9 คณะ ดังต่อไปนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

พ.ศ. 2550 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ซึ่งมี 3 กลุ่มวิชา คือ ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายอาหารและโภชนาการ และการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์

พ.ศ. 2554 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิด “อาคารเรือนปัญญา” คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

ปัจจุบันคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนทั้งหมด 4 ระดับ 6 หลักสูตร 8 สาขาวิชา ได้แก่

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
2. หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)
 - สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า
 - สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
 - สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
3. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.)
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา
4. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.)
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร
5. หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.)
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
6. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีรยุทธ์ บุญพิศ และ ดิษิตชัย เมตตาริกานนท์. (2565) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 2) เพื่อนำผลการศึกษา ปัจจัยด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์แนวทางในการรับสมัครนักศึกษาครั้งต่อไป เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ แบบสอบถาม โดยทำการศึกษาจากประชากรจริง จำนวน 120 คน ได้แก่ 1. นักเรียนที่ยืนยันสิทธิ์ ในระบบ myTCAS กับหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในรอบ Portfolio ประจำปีการศึกษา 2565 2. นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่สำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร รองลงมาเป็นปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

พิชญาภา โสรรัตน์ และคณะ (2565) บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา ในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 453 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย โดยใช้สูตร Taro Yamane ที่ค่าความเชื่อมั่น 97% เครื่องมือ คือ แบบสอบถามประเมิน 5 ด้าน รวม 23 ปัจจัยมีค่า IOC = .95 เก็บข้อมูลโดยให้คณะ/วิทยาลัยแจกและเก็บแบบสอบถาม ใช้สถิติบรรยาย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปี การศึกษา 2565 พิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของด้านที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจจากมากไปน้อย คือ สถาบัน อยู่ในระดับมากที่สุด (= 3.91) รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์ (= 3.88) หลักสูตร และการจัดการศึกษา (= 3.85) การบริการ (= 3.78) และน้อยที่สุด คือ สวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวก (= 3.53) ตามลำดับโดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 อันดับแรก คือ สภาพแวดล้อมร่มรื่น อากาศดี และสวยงาม (= 4.42) การให้โอกาสแก่นักเรียนที่ต้องการศึกษาแล้วได้ศึกษา (= 4.22) อาจารย์ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีความเป็นเลิศทางวิชาการ การวิจัย (= 4.16) ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย (= 4.01) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้รับการยอมรับจาก หน่วยงานของรัฐและเอกชน (= 3.79) มีชื่อเสียงได้รับการจัดอันดับ (Rankings) และเป็นที่ยอมรับจาก สังคม (= 3.67) และที่ตั้งอยู่ใกล้หรืออยู่ในภูมิภาคเดียวกับโรงเรียน (= 3.08) ตามลำดับ ซึ่งบทสรุปงานวิจัยนี้จะทำให้งานรับเข้าศึกษา ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 และสามารถใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนากลยุทธ์ให้ทันสมัยเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

ไกรสิงห์ สุดสงวน. (2560) การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยจำแนกตามเพศ และระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศิลปากร จำนวน 214 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วน

ประชากร จำแนกตามเพศและ ระดับชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .890 สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านสถาบัน ส่วนด้านเหตุผล ส่วนตัว และด้านเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรถคพุม. (2559) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อใน ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คนโดยการสุ่มอย่างง่ายผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านเหตุผลส่วนตัวในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิง
2. เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามา พบว่า แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากแผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียนอื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การตรวจสอบเครื่องมือ
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 82 แห่ง มีประชากร 19,351 คน (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2567) และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 67 แห่ง (ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1, 2567) โดยมีสถานศึกษารวมทั้งหมดจำนวน 149 แห่ง และมีประชากร 17,460 คน รวมประชากรทั้งหมด 36,811 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 397 คน ซึ่งได้จากการคำนวณของกลุ่มตัวอย่างในกรณีทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ตามวิธีของทาโรยามาเน (Taro Yamane) โดยมีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มประชากรแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 30 แห่ง แบ่งเป็นสถานศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 แห่ง และสถานศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 15 แห่ง รวมทั้งสิ้น 30 แห่ง และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) เป็นไปตามสัดส่วนของประชากร

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคัดเลือกจากสถานศึกษาขนาดใหญ่
จำนวน 30 แห่ง จำแนกได้ดังนี้

สถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สถานศึกษาขนาดใหญ่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 15 แห่งระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ทุกแผนการเรียน)		
1 โรงเรียนสตรีวิทยา	502	14
2 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	497	14
3 โรงเรียนโยธินบูรณะ	666	18
4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม	333	9
5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา	1429	40
6 โรงเรียนเทพศิรินทร์	489	14
7 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	579	16
8 โรงเรียนศึกษานารี	577	16
9 โรงเรียนทวิธาภิเศก	396	11
10 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร	441	12
11 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน	519	14
12 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ	443	12
13 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา	414	11
14 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์	473	13
15 โรงเรียนวัดราชโอรส	443	12
สถานศึกษาขนาดใหญ่ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 15 แห่ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (ทุกแผนการเรียน)		
16 วิทยาลัยตั้งตรงจิตรพณิชยการ	694	19
17 วิทยาลัยเทคโนโลยีจรัสสินทวงศ์	454	13
18 วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธน	274	8
19 วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	596	17
20 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	281	8
21 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีเอเชีย	404	11
22 วิทยาลัยเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	493	14
23 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอภัยมณี สมเด็จพระเจ้า	216	6
24 วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	289	8
25 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	684	19
26 วิทยาลัยการอาชีวศึกษากาญจนาภิเษกหนองจอก	313	9
27 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ	99	3

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

	สถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
28	วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม	489	14
29	วิทยาลัยศิลป์หัตถกรรมกรุงเทพ	494	14
30	วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	322	9
	รวม	14,303	397

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย ลักษณะคำถามปลายปิด (Closedend Question) และลักษณะคำถามปลายเปิด (Open-end Question) โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการเก็บข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีจำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) เกรดเฉลี่ยสะสม GPAX
- 3) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว
- 4) ภูมิลำเนา
- 5) สาขาวิชา/แผนการเรียน

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)
- 2) ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)
- 3) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)
- 4) ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)

โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดระดับแรงจูงใจ ดังนี้

- 5 = แรงจูงใจมากที่สุด
- 4 = แรงจูงใจมาก
- 3 = แรงจูงใจปานกลาง
- 2 = แรงจูงใจน้อย
- 1 = แรงจูงใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยค่าแรงจูงใจ โดยมีการกำหนดเป็นช่วงระดับค่าคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	แปลความว่า	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	แปลความว่า	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	แปลความว่า	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	แปลความว่า	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	แปลความว่า	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด มีข้อความจำนวน 1 ข้อ (Open-Ended) ให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

3.2.1 เกณฑ์การตัดเข้า

เกณฑ์การตัดเข้า คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร

3.2.2 เกณฑ์การตัดออก

1. นักเรียนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
2. นักเรียนที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ พูด อ่าน เขียน
3. นักเรียนที่รู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ เครียดกับบางคำถาม มีสิทธิ์ที่จะไม่ทำแบบสอบ

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีข้อความลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 5 ข้อ ใช้ระยะเวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 5 นาที จำนวน 1 ครั้ง มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ มีข้อความจำนวน 32 ข้อ ใช้ระยะเวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 10 นาที จำนวน 1 ครั้ง และลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended) มีข้อความจำนวน 1 ข้อ ใช้ระยะเวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 5 นาที จำนวน 1 ครั้ง

3.4 การตรวจสอบเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านเนื้อหา ของงานวิจัย จำนวน 3 คน ประเมินค่าดัชนีและลงความเห็นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) (พิศิษฐ ตัณฑวณิช, และ พนา จินดาศรี, 2561) โดยมีขั้นตอนการตรวจสอบและเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเป็น	1	ข้อความตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนนเป็น	0	ไม่มั่นใจว่าข้อความตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่
ให้คะแนนเป็น	-1	ข้อความไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้ หากข้อความที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

วิธีการหาผลรวมของคะแนน IOC นำผลคะแนนมาหารด้วยจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ด้วยผลการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม จึงสรุปได้ว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) สามารถนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลกับตัวอย่าง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และใช้สถิติบรรยายข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่า t-test และ F-test แล้วสรุปผลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

การศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และนำผลไปวิเคราะห์ผล โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ในการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ดังนี้

N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
—	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน t-test
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F
df	แทน	ค่าความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean of Squares)
Sig.	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ปฏิเสธสมมติฐานนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
Ho	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการสำรวจข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ GPAX รายได้ ภูมิฐานะ แผนการเรียน ม.6 และแผนการเรียนปวช. สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ

(N=397)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	236	59.4
หญิง	106	26.7
LGBTQIAN+	55	13.9
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 และเพศหญิง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และ LGBTQIAN+ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม GPAX

(N=397)

GPAX	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
2.00 – 2.49	23	5.8
2.50 – 3.49	183	46.1
3.50 – 4.00	191	48.1
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มี GPAX 3.50 – 4.00 จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 GPAX 2.50 – 3.49 จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 และ GPAX 2.00 – 2.49 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ในครอบครัว

(N=397)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 15,000 บาท	140	35.3
15,001 – 25,000 บาท	153	38.5
25,001 – 35,000 บาท	60	15.1
35,001 – 45,000 บาท	36	9.1
มากกว่า 45,001 บาท	8	2.0
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 4.3 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัว พบว่า มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 60 คิดเป็นร้อยละ 15.1 รายได้ 35,001 – 45,000 บาท รายได้มากกว่า 45,001 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และรายได้มากกว่า 45,001 บาท จำนวน 8 คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านภูมิลำเนา

(N=397)

ด้านภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ภาคเหนือ	9	2.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	81	20.4
ภาคกลาง	222	55.9
ภาคตะวันออก	5	1.3
ภาคใต้	80	20.2
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 4.4 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านภูมิลำเนา พบว่า ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ภาคใต้ จำนวน 80 คิดเป็นร้อยละ 20.2 ภาคเหนือ 9 คิดเป็นร้อยละ 2.3 และภาคตะวันออก 5 คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาวิชา/
แผนการเรียน

(N=397)

สาขาวิชา/แผนการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6)		
แผนการเรียนวิทย์	59	14.9
แผนการเรียนศิลป์	140	35.3
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)		
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	20	5.0
ประเภทวิชาคหกรรม	162	40.8
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	16	4.0
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 4.5 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาวิชา/แผนการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภทวิชาคหกรรม จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาแผนการเรียนศิลป์ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 แผนการเรียนวิทย์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 คน ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

จากการสำรวจข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) 2) ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) 3) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) และ 4) ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)

ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แรงจูงใจ
1. หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	4.20	0.79	มาก
2. สามารถเลือกเรียนหลักสูตรได้อย่างอิสระ	4.34	0.84	มาก
3. หลักสูตรมุ่งเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	4.44	0.81	มาก
4. มีหลักสูตรให้เลือกเรียนที่หลากหลาย	4.35	0.82	มาก
5. หลักสูตรสามารถตอบโจทย์การทำงานในยุคปัจจุบัน	4.31	0.77	มาก
6. หลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง	4.42	0.77	มาก
7. หลักสูตรได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันสมัยและนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม	4.45	0.80	มาก
8. หลักสูตรที่เลือกมีความต้องการต่อตลาดแรงงาน	4.33	0.80	มาก
รวม	4.36	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ($\bar{X} = 4.45$) หลักสูตรได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันสมัยและนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม รองลงมาคือ ($\bar{X} = 4.44$) หลักสูตรมุ่งเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ และ ($\bar{X} = 4.42$) หลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)

ด้านสถาบันการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แรงจูงใจ
1. มีมาตรฐานทางการศึกษา	4.34	0.81	มาก
2. มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคม และได้รับการยอมรับของ ตลาดแรงงาน	4.16	0.80	มาก
3. มีความพร้อมในด้านการจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อการเรียนรู้	4.33	0.80	มาก
4. มีค่าจัดการศึกษา (ค่าเทอม) ที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ	4.29	0.85	มาก
5. สามารถผ่อนผันการชำระเงินค่าจัดการศึกษาได้	4.53	0.78	มากที่สุด
6. มีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	4.32	0.89	มาก
7. มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างอุปกรณ์ที่ทันสมัย	4.35	0.84	มาก
8. เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย	4.52	0.84	มากที่สุด
รวม	4.35	0.83	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ($\bar{X} = 4.53$) สามารถผ่อนผันการชำระเงินค่าจัดการศึกษาได้ รองลงมาคือ ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย และ ($\bar{X} = 4.35$) มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างอุปกรณ์ที่ทันสมัย

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)

ด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แรงจูงใจ
1. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ตั้งอยู่ใจกลางเมือง	4.09	0.82	มาก
2. การเดินทางสะดวก มีขนส่งสาธารณะหลากหลาย	4.06	0.91	มาก
3. ได้รับคำแนะนำของผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จัก	4.25	0.97	มาก
4. ได้รับคำชักชวนจากอาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่น ๆ	3.78	1.16	มาก
5. ผู้ปกครองหรือญาติเคยศึกษาที่คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) แห่งนี้	3.12	1.57	ปานกลาง
6. มีบุคคลที่มีชื่อเสียงศึกษาในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) แห่งนี้	3.75	1.05	มาก
7. มีความประทับใจและมีสนใจที่อยากศึกษาต่อ	4.42	0.79	มาก
8. ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้ศึกษาต่อ	4.33	0.98	มาก
รวม	3.97	1.03	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่าแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ($\bar{X} = 4.42$) มีความประทับใจและมีสนใจที่อยากศึกษาต่อ รองลงมาคือ ($\bar{X} = 4.33$) ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้ศึกษาต่อ และ ($\bar{X} = 4.25$) ได้รับคำแนะนำของผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จัก

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)

ด้านการประชาสัมพันธ์ ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)	\bar{X}	S.D.	ระดับ แรงจูงใจ
1. การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์มีความน่าสนใจ	4.25	0.89	มาก
2. สื่อประชาสัมพันธ์มีการอัปเดตข้อมูลอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทาง Social Media	4.24	0.86	มาก
3. การค้นหาข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) /หลักสูตร ผ่านเว็บไซต์ และ Social Media ได้อย่างง่าย	4.27	0.86	มาก
4. สามารถเข้าถึงข้อมูลของ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ได้หลายช่องทาง	4.26	0.84	มาก
5. การติดต่อ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย/หลักสูตร และด้านอื่น ๆ มีความประทับใจ	4.22	0.92	มาก
6. การบริการให้ข้อมูลที่ชัดเจน	4.22	0.88	มาก
7. มีการจัดแนะแนวหลักสูตรในโรงเรียนต่าง ๆ	3.94	0.99	มาก
8. มีสื่อประชาสัมพันธ์การรับสมัครเรียนแจ้งให้ทราบอย่างต่อเนื่อง	4.37	0.86	มาก
รวม	4.22	0.89	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ($\bar{X} = 4.37$) มีสื่อประชาสัมพันธ์การรับสมัครเรียนแจ้งให้ทราบอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ ($\bar{X} = 4.27$) การค้นหาข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)/หลักสูตร ผ่านเว็บไซต์ และ ($\bar{X} = 4.26$) สามารถเข้าถึงข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ได้หลายช่องทาง

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ แตกต่างกัน ข้อมูลสำหรับตัวแปรย่อย 5 ตัวแปร ประกอบไปด้วย เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัว ภูมิภาค/สาขาวิชา/แผนการเรียน ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 4.10 – 4.14

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	1.583	2	.792	1.553	.213
	ภายในกลุ่ม	200.891	394	.510		
	รวม	202.474	396			
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.696	2	1.348	2.481	.085
	ภายในกลุ่ม	214.070	394	.543		
	รวม	216.766	396			
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	.955	2	.478	.754	.471
	ภายในกลุ่ม	249.603	394	.634		
	รวม	250.558	396			
ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.307	2	.653	1.119	.328
	ภายในกลุ่ม	230.103	394	.584		
	รวม	231.410	396			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.534	2	.767	1.623	.199
	ภายในกลุ่ม	186.148	394	.472		
	รวม	187.682	396			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.10 พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX)

แรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	7.441	2	3.720	7.516*	.001
	ภายในกลุ่ม	195.033	394	.495		
	รวม	202.474	396			
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.368	2	2.184	4.052*	.018
	ภายในกลุ่ม	212.398	394	.539		
	รวม	216.766	396			
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	6.628	2	3.314	5.353*	.005
	ภายในกลุ่ม	243.930	394	.619		
	รวม	250.558	396			
ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	5.265	2	2.633	4.587*	.011
	ภายในกลุ่ม	226.144	394	.574		
	รวม	231.410	396			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.099	2	2.549	5.501*	.004
	ภายในกลุ่ม	182.583	394	.463		
	รวม	187.682	396			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX) แตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือก
ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือนในครอบครัว

แรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	14.387	4	3.597	7.496*	.000
	ภายในกลุ่ม	188.086	392	.480		
	รวม	202.474	396			
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	14.226	4	3.556	6.883*	.000
	ภายในกลุ่ม	202.540	392	.517		
	รวม	216.766	396			
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	13.278	4	3.320	5.484*	.000
	ภายในกลุ่ม	237.280	392	.605		
	รวม	250.558	396			
ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	18.275	4	4.569	8.403*	.000
	ภายในกลุ่ม	213.135	392	.544		
	รวม	231.410	396			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	12.883	4	3.221	7.223*	.000
	ภายในกลุ่ม	174.799	392	.446		
	รวม	187.682	396			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัวแตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือก
ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามภูมิภาค

แรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5.241	4	1.310	2.604*	.036
	ภายในกลุ่ม	197.233	392	.503		
	รวม	202.474	396			
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	7.027	4	1.757	3.283*	.012
	ภายในกลุ่ม	209.739	392	.535		
	รวม	216.766	396			
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	5.349	4	1.337	2.138	.075
	ภายในกลุ่ม	245.209	392	.626		
	รวม	250.558	396			
ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	10.427	4	2.607	4.624*	.001
	ภายในกลุ่ม	220.983	392	.564		
	รวม	231.410	396			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.060	4	.765	1.624	.167
	ภายในกลุ่ม	184.622	392	.471		
	รวม	187.682	396			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือก
ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านสถาบันการศึกษา และ
ด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเลือก
ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสาขาวิชา/
แผนการเรียน

แรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	8.132	2	4.066	8.244*	.000
	ภายในกลุ่ม	194.341	394	.493		
	รวม	202.474	396			
ด้านสถาบันการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	8.301	2	4.151	7.845*	.000
	ภายในกลุ่ม	208.465	394	.529		
	รวม	216.766	396			
ด้านเหตุผลส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	26.901	2	13.450	25.913*	.000
	ภายในกลุ่ม	204.509	394	.519		
	รวม	231.410	396			
ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	26.291	2	13.145	23.094*	.000
	ภายในกลุ่ม	224.268	394	.569		
	รวม	250.558	396			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	15.942	2	7.971	18.287*	.000
	ภายในกลุ่ม	171.739	394	.436		
	รวม	187.682	396			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชา/แผนการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านสถาบันการศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ สามารถสรุปผลและอภิปรายผลข้อมูลการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผล

5.1.1 ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มี GPAX 3.50 – 4.00 มีรายได้ 15,001 – 25,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ในด้านแผนการเรียนส่วนใหญ่เป็นประเภทวิชาคหกรรม และผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน สรุปผลได้ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น หลักสูตรได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันสมัยและนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม รองลงมา หลักสูตรมุ่งเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ และหลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น สามารถผ่อนผันการชำระเงินค่าจัดการศึกษาได้ รองลงมาคือ เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย และมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างอุปกรณ์ที่ทันสมัย 3) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น มีความประทับใจและมีสนใจที่อยากศึกษาต่อ รองลงมาคือ ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้ศึกษาต่อ และได้รับคำแนะนำของผู้ปกครองญาติพี่น้อง หรือคนรู้จัก 4) ด้านการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) อยู่ในระดับมาก เช่น มีสื่อประชาสัมพันธ์การรับสมัครเรียนแจ้งให้ทราบอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ การค้นหาข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)/หลักสูตร ผ่านเว็บไซต์ และสามารถเข้าถึงข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช) ได้หลายช่องทาง

5.1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบ พบว่า สาขาวิชา/แผนการเรียน กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกัน ทั้ง 4 ด้าน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ผลการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า

1) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแรงจูงใจสูงที่สุดในประเด็น หลักสูตรได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันสมัยและนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Eccles & Wigfield (2002) เรื่อง Expectancy-Value Theory ที่อธิบายว่าผู้เรียนจะมีแรงจูงใจในการเลือกเรียน หากพวกเขาคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จและมองว่าเนื้อหาที่มีคุณค่าต่อเป้าหมายในชีวิตของตน หลักสูตรยังมุ่งเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ และหลักสูตรมีการศึกษาทำงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับแนวคิดของ สมศรี วงษ์ทองดี (2554) ที่กล่าวว่าการออกแบบหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับวิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในตลาดแรงงาน มีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2) ด้านสถาบันการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในประเด็นค่าจัดการศึกษาสามารถผ่อนผันการชำระเงินค่าจัดการศึกษาได้และเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้าน โครงสร้างสนับสนุนจากสถาบันและความมั่นคงทางอาชีพ มีบทบาทสำคัญในการจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Maslow (1943) ที่อธิบายว่า ความมั่นคงในชีวิตและความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการตัดสินใจในเรื่องอนาคต นอกจากนี้ยังมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างอุปกรณ์ที่ทันสมัยสอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาการอาชีวศึกษา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่เน้นการเชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

3) ด้านเหตุผลส่วนตัวในการศึกษาต่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความประทับใจ และมีสนใจที่อยากศึกษาต่อ หรือได้รับคำแนะนำของผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จัก ที่เป็นผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้ศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ตรง ความเชื่อ และแรงสนับสนุนจากคนรอบข้าง ยังคงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับแนวคิดของ

Bandura (1997) เรื่อง Social Cognitive Theory ซึ่งเน้นอิทธิพลของบุคคลต้นแบบ (modeling) และการเรียนรู้จากสังคมในการสร้างแรงจูงใจ

4) ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ การรับสมัครเรียนแจ้งให้ทราบอย่างต่อเนื่องที่เผยแพร่ข้อมูลอย่างต่อเนื่องและเข้าถึงได้ง่ายจากการค้นหาข้อมูลของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (โชติเวช)/หลักสูตร ผ่านเว็บไซต์ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้หลายช่องทาง แสดงถึงประสิทธิภาพของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นความสนใจและความเข้าใจในหลักสูตร ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Kotler & Fox (1995) ที่ระบุว่า “การตลาดการศึกษา (educational marketing) ที่มีประสิทธิภาพสามารถกระตุ้นความต้องการเรียนรู้และสร้างความมั่นใจในการเลือกสถานศึกษาได้”

สรุปผลการศึกษา แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ทั้ง 4 ด้าน ได้ว่า สายอาชีพมีประสบการณ์ตรงกับวิชาชีพมากกว่า และเห็นประโยชน์ของการศึกษาต่อเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะทางต่อยอดอาชีพของตนได้อย่างชัดเจน ตรงกับการศึกษาของ พิมพ์ชนก ไชยภักดี (2562) ที่พบว่า “นักเรียนสายอาชีพมีแรงจูงใจด้านพัฒนาทักษะอาชีพสูงกว่าสายสามัญอย่างชัดเจน”

5.2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสำคัญโครงสร้างแรงจูงใจทั้งเชิงวิชาการ วิชาชีพ สื่อสาร การศึกษา และอารมณ์ความรู้สึก ที่มีอิทธิพลต่างกันต่อการตัดสินใจของผู้เรียนระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีแรงจูงใจสูงในทุกด้านได้รับแรงจูงใจจากการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงง่าย เช่น เว็บไซต์ และสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Kotler & Fox (1995) ที่ระบุว่า “การตลาดการศึกษาที่ชัดเจนและสื่อสารตรงกลุ่มเป้าหมาย” ช่วยเพิ่มแรงจูงใจได้ หรือคำแนะนำทางด้านหลักสูตรทันสมัยตอบโจทย์วิชาชีพ สิ่งนี้สอดคล้องกับผลวิจัยของ พิมพ์ชนก ไชยภักดี (2562) ที่ระบุว่า “นักเรียนจากสายอาชีพมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเชิงวิชาชีพสูงกว่า เพราะเห็นความคุ้มค่าทางการประกอบอาชีพชัดเจนกว่า” นอกจากนี้ด้านสถาบันการศึกษาที่เกิดความประทับใจต่อคณะที่สามารถผ่อนผันค่าใช้จ่ายและโอกาสมีงานหลากหลายหลังเรียนจบ และได้รับคำแนะนำจากผู้ที่ประสบความสำเร็จในสายวิชาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1997) ที่อธิบายว่า “บุคคลต้นแบบ” มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเลือกและแรงจูงใจในการเรียนรู้ซึ่งตรงกับแนวคิด Expectancy-

Value Theory ของ Eccles & Wigfield (2002) ที่ระบุว่า ผู้เรียนมีแรงจูงใจสูงเมื่อเห็นว่าหลักสูตรมีคุณค่าและตรงกับเป้าหมายอาชีพ

หลักสูตรการเรียนการสอนที่มีการออกแบบอย่างมีคุณภาพ ได้รับการยกย่องว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักศึกษา เนื่องจากเนื้อหาหลักสูตรต้องอาศัยความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ และส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ซึ่งรวมถึงการบูรณาการเทคโนโลยี ความรู้ใหม่ ๆ และแนวคิดสมัยใหม่เข้าไปในรายวิชาอย่างเหมาะสม ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองได้รับความรู้ที่ "ทันสมัย" และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโลกรแห่งอาชีพได้จริง แนวทางเช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิด Expectancy-Value Theory ของ Eccles & Wigfield (2002) ซึ่งระบุว่า ความเชื่อของผู้เรียนว่าตนเองจะประสบความสำเร็จ (expectancy) และการเห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียน (value) จะส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ หากหลักสูตรถูกมองว่ามีคุณค่าในเชิงวิชาชีพ เช่น นำไปใช้ประกอบอาชีพได้ หรือเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจที่จะเลือกเรียนและพัฒนาตนเองในด้านนั้นอย่างจริงจัง นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงกับแนวทางการศึกษาเพื่อการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ที่เน้นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหา และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งหลักสูตรที่ตอบโจทย์ด้านนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมต่อการแข่งขันในตลาดแรงงาน และเกิดแรงจูงใจภายในที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชานั้น ๆ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ ผลการศึกษาด้านแรงจูงใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร: เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน เช่น เนื้อหาที่ทันสมัย ตรงกับสายอาชีพ และส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 การวางแผนประชาสัมพันธ์การศึกษา: ช่วยให้สถาบันสามารถกำหนดกลยุทธ์ในการสื่อสารกับนักเรียนเป้าหมายได้ตรงจุด เช่น การเน้นจุดเด่นของคณะผ่านสื่อออนไลน์อย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมสวัสดิการและการสนับสนุนทางการเงิน: เช่น นโยบายการผ่อนชำระค่าเรียน ทุนการศึกษา หรือบริการแนะแนวที่ช่วยลดอุปสรรคของนักเรียนในการเข้าถึงการศึกษา และยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา: ทั้งระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อเชื่อมโยงนักเรียนกับคณะที่เหมาะสมกับความสนใจและศักยภาพของตนเอง

5.3.2 การจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย ทั้งด้านภูมิศาสตร์ เพศ ระดับรายได้ และพื้นฐานทางการศึกษา เพื่อให้ข้อมูลครอบคลุมและสะท้อนความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น ใช้เครื่องมือวัดเชิงคุณภาพร่วมกับเชิงปริมาณ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเข้าใจแรงจูงใจในมิติเชิงอารมณ์และประสบการณ์ รวมถึงการพัฒนากลยุทธ์ประชาสัมพันธ์ให้ต่อเนื่องและตรงกลุ่มเป้าหมาย โดยอาศัยสื่อที่นักเรียนใช้จริง เช่น TikTok, Facebook, YouTube และเว็บไซต์โรงเรียน

บรรณานุกรม

- กฤษมันต์ วัฒนานรงค์. (2553). **เลือกเรียนเป็นครู**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://www.thairath.co.th/content/edu/74954>. 2558.
- กิตติ ต้นวีระ. (2545). **ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาโยธา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ไกรสิงห์ สุดสงวน. (2565). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 10(1), (มกราคม - เมษายน), 201-207
- จันทิมา จันทศักดิ์. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรคปทุม. (2562). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*. 13(2), (พฤษภาคม - สิงหาคม), 149 - 160.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชญาภา ไสรรัตน์ และคณะ. (2565). ความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565. *วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ*. 4(3), (กันยายน - ธันวาคม), 499-511.
- พิมพ์ชนก ไชยภักดี. (2562). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ**. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิศิษฐ ตันทวนิช, และ พนา จินดาศรี. (2561). **ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC**. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24(2), 3-12.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2567). **ประวัติมหาวิทยาลัย**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
www.rmutp.ac.th
- วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์. (2558). **เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา**. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
www2.tsu.ac.th.
- วีรยุทธ์ บุญพิศ และ ดิษิตชัย เมตตาริกานนท์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. *วารสารอินฟอร์เมชั่น*. 29(2), (กรกฎาคม - ธันวาคม), 46-57

- สนธยา แฟงศรีสาร. (2544). การศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ **ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์**. คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต คณะคุรุศาสตร์ อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมศรี วงษ์ทองดี. (2554). **จิตวิทยาการศึกษา**. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **อนุสารอุดมศึกษา**. 36 (390) ธันวาคม 2553.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). **แนวทางการพัฒนาการอาชีวศึกษาไทยสู่ความยั่งยืน**. กระทรวงศึกษาธิการ.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). **จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน**. กรุงเทพมหานคร: ไชยใหม่ เอ็ดดิเคท.
- Bandura, A. (1997). **Self-efficacy: The exercise of control**. W. H. Freeman.
- Boshier, Roger W. (1971). **Motivation Orientations of Adult Education Participants: A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology Adult Education**. 21 (1).
- Eccles, J. S., & Wigfield, A. (2002). Motivational beliefs, values, and goals. **Annual Review of Psychology**, 53(1), 109–132. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.53.100901.135153>
- Kotler, P., & Fox, K. F. A. (1995). **Strategic marketing for educational institutions (2nd ed.)**. Prentice Hall.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. **Psychological Review**, 50(4), 370–396. <https://doi.org/10.1037/h0054346>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
(ภาษาอังกฤษ) Motivation in Selected Study in The Bachelor Degree of Faculty of
Home Economics Technology Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ส่วน ก : ลักษณะโครงการวิจัย

- โครงการวิจัยใหม่
 โครงการต่อเนื่อง ระยะเวลา.....ปี.....เดือน ปีนี้เป็นปีที่ (ระยะเวลาดำเนินการวิจัยไม่เกิน 5 ปี)

งบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประเภท

- โครงการวิจัยเงินรายได้
 โครงการวิจัยสถาบัน
 โครงการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (R2R)

ประเภทงานวิจัย

- พื้นฐาน (Basic Research) พัฒนาและประยุกต์ (Development)
 วิจัยเชิงปฏิบัติการ (Operational Research) วิจัยทางด้านคลินิก (Clinical Trial)
 วิจัยต่อยอด (Translational Research) การขยายผลงานวิจัย (Implementation)

ความสอดคล้องของข้อเสนอโครงการกับแผนด้าน ววน.

ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ 4

แผนงาน (P) P21 (S4) ยกระดับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย และพัฒนากำลังคนด้าน
วิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมที่มีทักษะสูงให้มีจำนวนมากขึ้น

แผนงานสำคัญ (F) F12 (NR1) จำนวนระบบ/รูปแบบกิจกรรม/หลักสูตรที่ได้รับการยอมรับใน
ระดับประเทศ ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์
รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ โดยใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้
เทคโนโลยี และนวัตกรรม (เพิ่มขึ้นจำนวน 3 ระบบ/รูปแบบกิจกรรม/หลักสูตร)

แผนงานย่อย (N) N43 (S4P21) ส่งเสริมผู้มีศักยภาพสูงให้เข้าสู่เส้นทางอาชีพและมีความก้าวหน้าใน
สายอาชีพ นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ส่วน ข : องค์ประกอบในการจัดทำโครงการวิจัย

1. ผู้รับผิดชอบ

คำนำหน้า (นาย,นาง,นางสาว)	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งใน โครงการ	สัดส่วนการ ทำวิจัย (%)	เวลาที่ทำวิจัย (ชั่วโมง/สัปดาห์)
นางสาว	อองาม เปรมสุข	หัวหน้าโครงการ	50	3
นางสาว	นิอร ดาวเจริญพร	ผู้ร่วมวิจัย	20	3
นาย	ณัฐชัย ลาภบรรลือศักดิ์	ผู้ร่วมวิจัย	10	1
นางสาว	ฉวีวรรณ เสวกฉิม	ผู้ร่วมวิจัย	10	1
นาย	นายภณพรัตน์ ธนภูวนต์ภักดิน	ผู้ร่วมวิจัย	10	1

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ: คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

3. คำสำคัญ (keyword)

ภาษาไทย แรงจูงใจ, การศึกษาต่อ, คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ภาษาอังกฤษ Motivation, Selected Study, Faculty of Home Economics

4. บทสรุปข้อเสนอโครงการ

การแนะแนวการศึกษาต่อเป็นส่วนหนึ่งของงานแนะแนว เป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียน มีความเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม สามารถแก้ปัญหาหรือตัดสินใจได้ถูกต้อง สามารถพัฒนาตนเองได้เต็ม ความสามารถทุกด้าน และยังสามารถปรับตัวและดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งการแนะแนวการศึกษาต่อเป็น กระบวนการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ความสามารถ และความถนัดของแต่ละบุคคล การแนะแนวการศึกษาต่อควรแนะแนวในเรื่องสถานที่เรียน เรื่องการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อ และการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตในโรงเรียนการแนะแนวจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะจัดให้บริการแก่ นักเรียนในโรงเรียน เพราะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีโครงสร้างหลักสูตร ประกอบกับสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการ เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านของการพัฒนาและการเสื่อมถอย มีปัญหาต่าง ๆ มากมายเกิดขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตลอดจนปัญหาการปรับตัวของบุคคล ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการแนะแนวการศึกษา ต่อให้กับนักเรียนที่จะตัดสินใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไปเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จักวิธีการเรียน การศึกษา ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม รู้จักหลักเกณฑ์ ในการเลือกวิชาเรียนหรือโปรแกรมการเรียนให้สอดคล้องกับ ความสามารถช่วยให้สามารถวางแผนด้านการศึกษาต่อในอนาคตได้ รู้แนวทางในการเลือกสถานที่เรียนต่อ รู้วิธี ที่จะเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าสถานศึกษาต่อ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพชีวิตภายใน สถานศึกษาได้

5. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเน้นการพัฒนาความสามารถที่ยั่งยืนของผู้เรียน ในการหาความรู้ใหม่ตลอดชีวิต รวมทั้งการเน้นการสร้างความสามารถซึ่งจะเป็นประโยชน์ ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคณะหนึ่งคณะใด ในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญมากเพราะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การตัดสินใจเลือกศึกษา ในสาขาวิชาใดนั้นถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต (ฉัตรพร เสมอใจ, 2550) การเลือกศึกษาต่อจึงเป็นเรื่องสำคัญและต้องทำอย่างรอบคอบระมัดระวัง นักเรียนจึงต้องได้รับความรู้ ในเรื่องกระบวนการตัดสินใจที่ถูกต้องโดยเฉพาะในเรื่องการศึกษา ผู้ใดสามารถตัดสินใจเลือกศึกษาได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพของตนเองนั้นมีแนวโน้มที่จะประสบ ความสำเร็จในชีวิต การศึกษาเป็นการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นที่น่าพอใจ การเลือกศึกษาที่ตรงกับความต้องการและความรู้ความสามารถของนักเรียน เพราะหลังสำเร็จการศึกษา ไปแล้วต้องใช้ความรู้ที่ได้ศึกษามาประกอบอาชีพ จึงมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อเพื่อเป็นนิสิต นักศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณภาพที่ดีของบุคคล (ณัฐธยาน์ สมยุรทรัพย์, 2552) ผู้วิจัยจึงสนใจ ที่จะศึกษาถึงการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสามารถนำวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เหมาะสม กับความต้องการของนักเรียนหรือนักศึกษา โดยนำผลวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนาต่อไป

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการเป็นปัจจัย พื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญกับ การศึกษา โดยมีแนวคิดที่ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง จะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ได้ดีกว่า ดังนั้น บุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับสูงสุด คือระดับอุดมศึกษา จนมีคำกล่าวที่ว่า สังคมไทย เป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา (วันวิสาข์ แก้วสมบุญ, 2554: ออนไลน์) นโยบายหลักด้านการอุดม ศึกษาประการหนึ่งคือ ส่งเสริมการเชื่อมรอยต่อกับการศึกษาทุกระดับโดยการสนับสนุนให้สถาบัน อุดมศึกษามีบทบาทช่วยเหลือโรงเรียนในพื้นที่ที่สถาบันอุดมศึกษาตั้งอยู่ นับเป็นจักรกลสำคัญในการ พัฒนาความเข้มแข็งแก่ชุมชนการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียง แนวคิดดังกล่าวจึงเน้นบทบาทอุดมศึกษาในการพัฒนาคุณภาพของกำลังคนในทุกภาคการผลิต ทั้งภาค สมัยใหม่และดั้งเดิม ประเทศไทยยังให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศ มาโดยตลอด และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับเดิมได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ฉบับนี้ขึ้นเพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษา ให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบ การบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีจำนวน 3 หลักสูตร 6 สาขาวิชา ได้แก่ หลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า, สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ, สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร และสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา และหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร ซึ่งปัจจุบันคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งสิ้น 1,174 คน

จากสถิติการเลือกศึกษาต่อย้อนหลังพบว่า นักศึกษาที่มีความสนใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่ามียอดนักศึกษาใหม่ลดลง โดยปีการศึกษา 2564 มียอดนักศึกษาใหม่รวม 417 คน และในปีการศึกษา 2565 มียอดนักศึกษาใหม่รวม 317 คน ซึ่งแรงจูงใจที่ให้นักศึกษาตัดสินใจที่จะเลือกศึกษาต่อ สรุปได้ดังนี้ ในด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คณาจารย์เป็น

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้มีความรู้ความสามารถ ในด้านสังคม เป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และในด้านเศรษฐกิจ ได้มีเงิน กุ๊ยมเพื่อการศึกษา (จุลลดา และวรินทร์, 2559) ซึ่งเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นอาจมีสาเหตุมาจาก บังคับใจหลายประการ ด้วยกัน ทั้งปัจจัยจากภายนอกและปัจจัยภายในของมหาวิทยาลัย ตลอดจน ปัจจัยจากผู้เข้าศึกษา ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในคณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปพัฒนาประเทศ รวมถึงการวางแผนประชาสัมพันธ์การแนะแนวทางการศึกษาต่อในอนาคต

6. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

6.1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์

6.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตาม ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

7. แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่

- เพศ
- ผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX)
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในครอบครัว
- ภูมิลำเนา
- สาขาวิชา/แผนการเรียน

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- ด้านสถาบันการศึกษา
- ด้านเหตุผลส่วนตัว
- ด้านการประชาสัมพันธ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมุ่งศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

8.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามตารางสำหรับพิจารณาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามทัศนคติของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน จีรัฐฒิ เอกะกุล, 2543)

8.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ราชชมงคลพระนคร และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

8.3 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร และผลงานที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity)
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ให้ถูกต้องเหมาะสม
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นและคุณภาพของแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านตรวจสอบความเชื่อมั่นและคุณภาพของแบบสอบถาม และมีความสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

8.4 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสถานศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

8.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนน้ำหนักแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
3. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาดำเนินการตามความมุ่งหมายของการวิจัย

8.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่ สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) จากนั้นวิเคราะห์ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา โดยใช้สถิติ t-test กรณีที่ตัวแปร มี 2 กลุ่ม และใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอขอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

กำหนดระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

เมื่อหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดลำดับค่าเฉลี่ยเพื่อแปลความ ดังนี้

4.51 – 5.00	อยู่ในระดับ	มากที่สุด
3.51 – 4.50	อยู่ในระดับ	มาก
2.51 – 3.50	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
1.51 – 2.50	อยู่ในระดับ	น้อย
1.00 – 1.50	อยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

9. เอกสาร/งานวิจัยอ้างอิงทางวิชาการที่เกี่ยวกับโครงการ

9.1 เอกสารเกี่ยวกับแรงจูงใจ

9.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motive) มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า Movere (สุวีฉน์ วัฒนวงศ์, 2533: 102) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า To move มีความหมายว่าเป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะ ชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการศึกษาพฤติกรรมของคนจำเป็นต้องศึกษาความเป็นมาของ การแสดงออกของพฤติกรรมนั้นๆ ส่วนหนึ่งคือการศึกษาถึงแรงจูงใจซึ่งมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจ ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

บราวน์ (Brown, 1980: 112-113) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังงานผลักดัน กระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจมีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นสิ่งที่ชี้ทิศทาง ของพฤติกรรมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหวังเอาไว้

อารี พันธุ์มณี (2546: 269) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมา ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการปัจจัยต่างๆ ที่นำมาอาจจะเป็นรางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง เป็นต้น

มโฆชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2547: 168) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวังโดยสิ่งนั้นอาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันให้บุคคลเกิดความสนใจ และแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายของบุคคล

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

9.1.2 ประเภทของแรงจูงใจ

จากการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของบุคคลต่างๆ สามารถแบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็นลักษณะต่างๆ ดังนี้

อารี พันธ์มณี (2546: 181-182) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ความรู้สึกนึกคิด ซึ่งผลักดันให้เกิดพฤติกรรม

2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลรับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ภายนอก ทำให้มองเห็นเป้าหมาย เร้าให้เกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น ได้แก่ การเสริมแรงด้วยสิ่งล่อใจต่างๆ เช่น การขึ้นเงินเดือน การได้รับตำแหน่งค่าชมเชย เป็นต้น

พาสนา จุฬรัตน์ (2548: 197) กล่าวว่า ประเภทของแรงจูงใจสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1) แรงจูงใจทางสรีระหรือแรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motive) เป็น แรงจูงใจที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2) แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้และมี การพัฒนาต่อเนื่องกันมาโดยตลอดจากที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น ความต้องการความรักความอบอุ่น และการมีชื่อเสียง เป็นต้น

2) ถ้าแบ่งตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่บุคคล จะแสดงพฤติกรรมโดยตรง ไม่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลหรือผลของสิ่งเร้าภายนอก กล่าวคือ บุคคลมองเห็น คุณค่าที่จะแสดงพฤติกรรมหรือกระทำด้วยความเต็มใจ

2.2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากอิทธิพลหรือ ผลจากสิ่งเร้าภายนอกตัวบุคคลซึ่งเป็นที่ต้องการของบุคคลนั้น สวงน สุทธิเลิศอรุณ (จันทิมา จันทศักดิ์, 2547: 22-23) กล่าวถึงแรงจูงใจที่เกิดจากระบบสังคมต่างๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคมและ วัฒนธรรม ระบบการศึกษา สาธารณสุข และระบบการเมือง เป็นต้น ระบบเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงจูงใจ ทางสังคมหลายประการ แต่ที่สำคัญพอจะแยกกล่าวได้ 3 ประเภท คือ

2.2.1) แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณในการ รวมกลุ่มของมนุษย์ เพื่อความช่วยเหลือกันเพื่อความอยู่รอดของสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะมีลำดับ ลดหลั่นกันเป็นขั้นๆ ตามลำดับในระบบสังคมซึ่งแตกต่างกัน ระหว่างระบบของพวกเจ้าขุนมูลนาย บุคคลธรรมดาและทาส ระบบของสังคมไทยเป็นสังคมลักษณะที่เอื้อเพื่อแสดงไมตรีต่อกัน เรียกว่า ระบบไมตรีสัมพันธ์ คือ เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรีและตระหนัก อยู่เสมอว่า “รู้อะไรไม่รู้รู้จักกัน” บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูงมักชอบทำงานร่วมหรือทำงานที่ต้อง เกี่ยวข้องกับผู้อื่น

2.2.2) แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการ เป็นผู้นำของบุคคลเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลาย อย่างอันอาจ

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม จากความต้องการอำนาจกันอย่างมากมายทั้งอำนาจที่ชอบธรรมและไม่ชอบธรรม อำนาจนี้จึงมีอยู่ 2 อย่าง คือ อำนาจที่แสดงออกได้อย่างแท้จริงว่าตนมี อยู่เหนือผู้อื่น คือ สามารถใช้อำนาจนั้นได้ กับอำนาจแฝงอยู่ในตัวบุคคล บุคคลต้องการอำนาจนี้เพื่อ เปรียบเทียบกับผู้อื่นเท่านั้น บุคคลในสังคมล้วนแต่ต้องการจะมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งจาก 2 อย่างนี้ ด้วยกันทั้งนั้น เว้นเสียแต่ว่าแรงขับหรือทิศทางของใครจะมีมากน้อยต่างกันอย่างใดเท่านั้น

2.2.3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่นๆ โดยทุ่มเทความพยายามทั้งหมด ที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำงาน ได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

2.2.3.1) มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริงๆ

2.2.3.2) เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่าชอบงานนั้นอย่าง เป็นชีวิตจิตใจ ความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

2.2.3.3) เป็นงานที่ต้องใช้เวลาาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเป็น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ มีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

9.1.3 องค์ประกอบของแรงจูงใจ

อาร์ พินธัมณี (2546: 192-196) กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคล เป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้ พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิด แรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1) แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็น สภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะ ความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการ คือ แรงขับภายใน ร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2) ความวิตกกังวล มีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวล จะมีความแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อ บุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความวิตกกังวลใจแต่จะมี ความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาทันที

2) สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมย่อมส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการ ของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.1) การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพการที่ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขัน กับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของตนไม่มีใครมา บังคับ ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพการที่ดีขึ้นสำหรับการแข่งขันกับบุคคลอื่นเป็นความรู้สึกที่ต้องการ เอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2) ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดัน ทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นผู้นำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้ งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็น แรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3) การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผล ทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้แต่ในบางครั้งแม้จะมี การตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้การ ตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1) การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายของชีวิตว่าเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลก แต่ขณะนี้อายุ ยังน้อยจึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ ได้รับคำชมจากครูจะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

2.3.2) การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลเพื่อจุดมุ่งใดจุดมุ่งหมายหนึ่งโดยเฉพาะการตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีความใฝ่ฝันด้านสมรรถภาพ จะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4) การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความ พยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็น แรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของ ตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความ ท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบ ความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงานจึงส่งผลต่อแรงจูงใจ

9.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษานั้นมีหลายปัจจัย ดังนี้

9.2.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนกรอบหรือแนวทางที่จะเกิดการพัฒนาศึกษาให้ผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะประสบการณ์ และเจตคติที่ดีในทิศทางทางหนึ่ง หากหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน ตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนในสาขาวิชานั้น ๆ

9.2.2 ปัจจัยด้านครูผู้สอน

ปัจจัยด้านครูผู้สอน ความหมายของครูผู้สอน คำว่า ครู หรือผู้สอน หมายถึง บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดี ในสาขาวิชาที่สอนให้กับนักเรียนได้มีความรู้มีผู้ที่มีความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ทวีศักดิ์ (2560) ครูในยุคการศึกษา 4.0 ต้องเป็นครูมืออาชีพ หมายถึง ครูที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี โดยมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านเนื้อหาความรู้ที่สอน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศิลปศึกษา หรือพลศึกษา และมีความรู้ในส่วนที่เป็นศาสตร์ด้านการสอน มีความสามารถในการปฏิบัติการสอน หรือมีศิลปะในการสอนถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้ดี มีความสามารถในด้าน ICT เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมความเป็นครูสามารถอยู่ร่วมงานกับผู้อื่นได้ และเป็นที่พัฒนาความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

กิตติภณ (2553) กล่าวว่า ครูมีบทบาทและความสำคัญต่อสังคมตั้งแต่เยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกใหม่ของสังคมจนถึงประเทศชาติ โดยรวมในสังคมยุคปัจจุบันมีความซับซ้อน และสับสน ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหานวัตกรรมใหม่ ๆ ปัญหาการแสดงออกทางเพศของผู้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เป็นต้น ครูจะต้องเป็นผู้เยียวยาสังคม เป็นผู้มีบทบาทและความสำคัญในการร่วมแก้ปัญหาสังคมทุกระดับ และนอกจากนั้นครูยังมีบทบาทและความสำคัญมากที่สุดอีกประการหนึ่งคือ การป้องกันความเสื่อมโทรมของสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน คือ บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษามาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนในโลกปัจจุบันจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ จากที่เคยเป็นครูผู้สอนผู้ให้ความรู้ ต้องพัฒนาตนเองให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ที่จะต้องนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในโลกปัจจุบัน ดังนี้

1. เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation)
2. เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach)
3. เป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co-learning / Co-investigator)

9.2.3 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ

การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นปัญหาที่สร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลมาก จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาการเลือกอาชีพทำให้เกิดทฤษฎีการเลือกอาชีพได้หลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock's Comosit theory (1967) อ้างโดย วิเชียร (2557) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพตามความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง
2. อาชีพที่บุคคลเลือกที่จะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นให้ดีที่สุด
3. บุคคลอาจรับรู้ความต้องการของตนเองอย่างชัดเจนถูกต้องหรืออาจจะรับรู้อย่างเลื่อนรางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5. พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกว่าจะสนองความต้องการของตนเองได้เพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะพินิจพิเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะนำไปสู่สนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7. ข้อสนเทศทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า ในอาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8. ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนองและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

9. ความพึงพอใจเป็นผลจากงานที่สนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบันหรือเป็นผลจากงานซึ่งมีทำที่จะสนองความต้องการของบุคคลในอนาคต

10. การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือกอาชีพ อาจจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

9.2.4 ปัจจัยด้านภาพลักษณะของสถานศึกษา

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือของสถานศึกษา ที่จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นที่จะส่งลูกเข้ามาเรียน พร้อมทั้งเกิดความสมัครใจของนักเรียนที่จะเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มีผู้ที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันและองค์กรไว้มากมาย

Robbins (1990) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกคิดต่อสถาบัน องค์กร ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์ที่เล่าลือมาต่าง ๆ เป็นต้น

9.2.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ความหมายของสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย คือ เริ่มตั้งแต่สถานที่ตั้งของวิทยาลัยมีพื้นที่โดยรอบสถานศึกษาและภายในวิทยาลัยอยู่ในย่านชุมชนหรือแหล่งที่เจริญแล้วหรือไม่นั้น ซึ่งจะเป็นตัวแปรและบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ที่ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาไว้มากมายดังนี้

Astin (1968) ได้จัดแบ่ง สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาที่เป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมกิจกรรม หรือ ลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่
2. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน
3. สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน
4. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Harold (1964) ได้ให้ความหมาย ของสภาพแวดล้อมว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะ และความสนใจของตัวเอง

9.2.6 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

ความหมายสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน คือ สิ่งที่จะช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนของ ครูผู้สอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ระหว่างครูผู้สอน ความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน ดำเนินไปด้วยดี ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียนและ สภาพห้องเรียน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนได้ดังนี้

สมบูรณ์ (2544) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัสดุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วย ในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

ไชยยศ (2543) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ครูผู้สอนและผู้เรียน นำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียน

จากทัศนะต่าง ๆ ของนักการศึกษา สรุปได้ว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน เพื่อเป็น สื่อกลางในการสื่อความหมายที่ครูผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ตรงกับจุดประสงค์การสอนระบุไว้ได้ง่าย ในเวลาที่รวดเร็ว สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนมีหลายแบบที่ครูผู้สอนรู้จักการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในงานที่แท้จริง จำเป็นต้องศึกษาจากของจริงบางอย่างที่ต้องการศึกษามีขนาดใหญ่เกินไป ก็ใช้แบบจำลองผู้สอนเป็นสื่อในการสอนเพื่อ ช่วยให้เกิดความเข้าใจดีกว่าการสอนโดยใช้จินตนาการ ผู้สอนอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเป็นอย่างดีในการผลิตสื่อการสอนแบบจำลอง หรือสื่อรูปภาพที่ทำให้เห็นการเคลื่อนไหวได้ หรือต้องรู้ว่า จะสามารถไปหาแหล่งที่เหมาะสมจากที่ได้นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

9.3 ข้อมูลคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2481 โดยการโอนกิจการโรงเรียนช่างทอ วัดโบสถ์มาสังกัดกองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ เปิดสอนเฉพาะวิชาการทอผ้า ปีต่อมาโรงเรียนได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียนช่างทอวัดสามพระยา เนื่องจากย้ายมาทำการสอนที่โรงเรียนพณิชยการสามพระยา (เดิม) มีประวัติความเป็นมาดังต่อไปนี้

พ.ศ. 2485 โรงเรียนได้ย้ายมาทำการสอนที่โรงเรียนพณิชยการ วัดเทวราชกุญชร จนกระทั่งถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2490 กรมอาชีวศึกษาให้เปิดการสอนวิชาช่างสตรี แผนกช่างเย็บผ้าหลักสูตร 2 ปีขึ้นอีกแผนกหนึ่ง และได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนการช่างสตรีโชติเวช”

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พ.ศ. 2492 โรงเรียนขยายการสอน โดยเปิดแผนกการช่างสตรีชั้นกลาง รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี และปี พ.ศ. 2495 เปิดสอนระดับประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง แผนกการช่างสตรีรับนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) เข้าเรียนหลักสูตร 3 ปี

พ.ศ. 2501 กรมอาชีวศึกษามีนโยบายให้โรงเรียนเล็กรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นแต่ยังรับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประโยคอาชีวศึกษาชั้นสูง

พ.ศ. 2504 มีการเปลี่ยนแปลงชั้นเรียนใหม่ทั้ง 2 ระดับ เป็นประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ. 1-3) และประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ. 4-5) สายอาชีพ

พ.ศ. 2506 โรงเรียนขยายอาคารเรียนเพิ่มขึ้นที่ฝั่งวัดเทวราชกุญชร

พ.ศ. 2517 โรงเรียนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยมีชื่อว่า “วิทยาลัยโชติเวช” และขยายการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี

พ.ศ. 2520 วิทยาลัยได้ออกนิกการมารวมกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาและเปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตโชติเวช”

พ.ศ.2523 วิทยาเขตฯ ขยายการสอนขึ้นอีกหนึ่งระดับ คือ เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษา 1 ปี

พ.ศ. 2531 วิทยาเขตฯ เปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษา และได้เปิดรับนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6, วช. 1 และ วช. 2) เข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สายคหกรรมศาสตร์ วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้รับพระราชทานนามใหม่จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล”

พ.ศ. 2533 วิทยาเขตฯ ได้เปิดการสอนสาขาใหม่อีก 1 สาขา คือ สาขาอุตสาหกรรมศิลปะประดิษฐ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พ.ศ. 2536 วิทยาเขตฯ เปิดสอนสาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์ระดับปริญญาตรีโดย 2 ปีแรก ศึกษาที่วิทยาเขตฯ และ 2 ปีหลังศึกษาที่ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จ.ปทุมธานี

พ.ศ. 2537 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ศึกษาที่วิทยาเขต 2 ปีแรกสาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า

พ.ศ. 2540 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สาขาอาหารและโภชนาการ และสาขาเทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2541 วิทยาเขตฯ เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี สาขาคหกรรมศาสตร์ศึกษาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

พ.ศ. 2543 วิทยาเขตฯ ปิดการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และเปิดการสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปีเพิ่มอีก 2 สาขา คือ หลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต (คศ.บ) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ออกแบบแฟชั่น และสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-พัฒนาผลิตภัณฑ์

พ.ศ. 2545 วิทยาเขตฯ เปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง 1 หลักสูตร คือหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และปิดรับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เทคโนโลยีออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมศิลปะประดิษฐ์

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอขอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

พ.ศ. 2546 วิทยาเขตฯ เปิดรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี 4 หลักสูตร คือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ) ผ้าและเครื่องแต่งกาย หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) ระบบสารสนเทศ และเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ) ผ้าและเครื่องแต่งกาย

พ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 วิทยาเขตฯ ได้ขอรับการยกฐานะโดยร่วมกับวิทยาเขตเทคโนโลยี วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร วิทยาเขตชุมชนพระนครอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Rajamangala University of Technology Phranakhon : RMUTP) มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 17(6) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ 0503(3)/288 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุมครั้งที่ 8/2550 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2550 แบ่งส่วนราชการระดับคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ออกเป็น 9 คณะ ดังต่อไปนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

พ.ศ. 2550 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ซึ่งมี 3 กลุ่มวิชา คือ ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายอาหารและโภชนาการ และการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์

พ.ศ. 2554 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิด “อาคารเรียนปัญญา” คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

ปัจจุบันคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ได้ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนทั้งหมด 4 ระดับ 6 หลักสูตร 8 สาขาวิชา ได้แก่

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
2. หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร
- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
- 3. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.)
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา
- 4. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.)
 - สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร
- 5. หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.)
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
- 6. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)
 - สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

9.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิรุทธิ์ บุญพิศ และ ดิษิตชัย เมตตาริกานนท์. (2565) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 2) เพื่อนำผลการศึกษา ปัจจัยด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์แนวทางการรับสมัครนักศึกษาครั้งต่อไป เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ แบบสอบถาม โดย ทำการศึกษาจากประชากรจริงจำนวน 120 คน ได้แก่ 1. นักเรียนที่ยืนยันสิทธิ์ ในระบบ myTCAS กับหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในรอบ Portfolio ประจำปีการศึกษา 2565 2. นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่สำคัญมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร รองลงมาเป็นปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านชื่อเสียงและบทบาทของมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

ไกรสิงห์ สุดสงวน. (2565) การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยจำแนกตามเพศ และระดับชั้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 214 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนประชากร จำแนกตามเพศและ ระดับชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .890 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย () และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านสถาบัน ส่วนด้านเหตุผล ส่วนตัว และด้านเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

พิชญาภา โสรรัตน์ และคณะ (2565) บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา ในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตมหาวิทยาลัยพะเยา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 453 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่ายโดยใช้สูตร Taro Yamane ที่ค่าความเชื่อมั่น 97% เครื่องมือ คือ แบบสอบถามประเมิน 5 ด้าน รวม 23 ปัจจัยมีค่า IOC= .95 เก็บข้อมูลโดยให้

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะ/วิทยาลัยแจกและเก็บแบบสอบถาม ใช้สถิติบรรยาย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปี การศึกษา 2565 พิจารณาจากค่าเฉลี่ยเลขคณิตของด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจจากมากไปน้อย คือ สถาบัน อยู่ในระดับมากที่สุด (= 3.91) รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์ (= 3.88) หลักสูตร และการจัดการศึกษา (= 3.85) การบริการ (= 3.78) และน้อยที่สุด คือ สวัสดิการ และสิ่งอำนวยความสะดวก (= 3.53) ตามลำดับโดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 อันดับแรก คือ สภาพแวดล้อมร่มรื่น อากาศดี และสวยงาม (= 4.42) การให้โอกาสแก่นักเรียนที่ต้องการศึกษาแล้วได้ศึกษา (= 4.22) อาจารย์ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญมีความเป็นเลิศทางวิชาการ การวิจัย (= 4.16) ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย (= 4.01) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้รับการยอมรับจาก หน่วยงานของรัฐและเอกชน (= 3.79) มีชื่อเสียง ได้รับการจัดอันดับ (Rankings) และเป็นที่ยอมรับจาก สังคม (= 3.67) และที่ตั้งอยู่ใกล้หรืออยู่ในภูมิภาคเดียวกับโรงเรียน (= 3.08) ตามลำดับ ซึ่ง บทสรุปงานวิจัยนี้จะทำให้งานรับเข้าศึกษา ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 และสามารถใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนากลยุทธ์ให้ทันสมัยเหมาะสมกับ กลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

จุลลดา จุลเสวก และวรินทร์ อรรถปทุม. (2559) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อใน ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่กำลัง ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 217 คนโดยการสุ่มอย่างง่ายผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านเหตุผลส่วนตัวในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิง
2. เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามา พบว่า แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เมื่อจำแนกตามแผนการเรียนที่จบการศึกษามาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาจากแผนการเรียนวิทย์-คณิต และแผนการเรียนอื่นๆ แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)
 ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

11. งบประมาณของโครงการวิจัย แสดงรายละเอียดโดยจำแนกตามประเภท และแจกแจงรายละเอียดประเภท งบประมาณต่าง ๆ ให้ชัดเจน

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1. ค่าตอบแทน	-
1.1 ค่าตอบแทนนักวิจัย (10%)	-
2. ค่าใช้สอย	5,000
2.1 ค่าจ้างเหมาวิเคราะห์ข้อมูล	4,000
2.2 ค่าธรรมเนียมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	1,000
3. ค่าวัสดุ	14,000
3.1 ค่าจ้างพิมพ์งานวิจัยตลอดโครงการ	5,000
3.2 ค่าวัสดุสำนักงาน	5,000
3.3 ค่าถ่ายเอกสารและเข้าเล่ม	4,000
4. ค่าสาธารณูปโภค (5%)	1,000
รวมงบประมาณที่เสนอขอ	20,000

แบบเสนอโครงการวิจัย (Research Project)

ประกอบการเสนอของบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

12. ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบจากงานวิจัย (Output/Outcome/Impact)

ผลงานที่คาดว่าจะได้รับ	รายละเอียดของผลผลิต	จำนวนนำส่ง/หน่วยนับ	ปีที่น่าส่งผลผลิต	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับ
2. ต้นฉบับบทความวิจัย (Manuscript) - 2.1 Proceeding ระดับชาติ	บทความวิจัย ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	1	2568	เผยแพร่ผลงานวิจัย	นำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในหน่วยงาน

13. สถานที่ใช้ประโยชน์

ในประเทศ/ ต่างประเทศ	ชื่อจังหวัด/ ประเทศ	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	กรุงเทพมหานคร	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

14. คำชี้แจงอื่น ๆ (ถ้ามี)

15. ลงลายมือชื่อ หัวหน้าโครงการวิจัย และผู้ร่วมวิจัย (ถ้ามี) พร้อมวัน เดือน ปี

ลงชื่อ.....
(นางสาวอองาม เปรมสุข)
หัวหน้าโครงการวิจัย
วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ.....
(นางสาวนอร ดาวเจริญพร)
ผู้ร่วมวิจัย
วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ.....
(นายณัฐชัย ลาภบรรลือศักดิ์)
ผู้ร่วมวิจัย
วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ.....
(นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม)
ผู้ร่วมวิจัย
วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

ลงชื่อ.....
(นายภณพรธน์ ธนภูวนัดถ์ภาคิน)
ผู้ร่วมวิจัย
วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

ภาคผนวก ข.
แบบประเมินค่าความเที่ยงตรงเพื่อการวิจัย (IOC)
เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบประเมินค่าความเที่ยงตรงเพื่อการวิจัย (IOC)
เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ อยู่ในขั้นตอนการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. แบบประเมินฉบับนี้เพื่อตรวจสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. แบบประเมินฉบับนี้มีทั้งหมดประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)
 - ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale)
4. ขอความกรุณาผู้ทรงวุฒิหรือท่านผู้เชี่ยวชาญ ช่วยพิจารณาร่างแบบประเมินว่ามีความสอดคล้องกับตัวแปรของการวิจัยเรื่องนี้หรือไม่ ด้วยการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามในระบบ IOC โดยการทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องว่าง

เกณฑ์การให้คะแนนในระบบ IOC

- 1) +1 คะแนน แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
 - 2) 0 คะแนน ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาสอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
 - 3) -1 คะแนน เนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา
5. ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะไว้ท้ายข้อความนั้นๆ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวอองาม เปรมสุข
 หัวหน้าโครงการวิจัย
 เบอร์โทรศัพท์ 089 226 0316
 อีเมลล์ : Orngam.p@rmutp.ac.th

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

คำชี้แจงของผู้ตอบแบบสอบถาม : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	เพศ				
	() ชาย				
	() หญิง				
	() LGBTQIAN+				
2	ผลการเฉลี่ยสะสม GPAX				
	() ต่ำกว่า 2.00				
	() 2.00 – 2.49				
	() 2.50 – 3.49				
	() 3.50 – 4.00				
3	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว				
	() ต่ำกว่า 15,000 บาท				
	() 15,001 – 25,000 บาท				
	() 25,001 – 35,000 บาท				
	() 35,001 – 45,000 บาท				
	() มากกว่า 45,001 บาท				
4	ภูมิลำเนา				
	() ภาคเหนือ				
	() ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
	() ภาคกลาง				
	() ภาคใต้				
5	สาขาวิชา/แผนการเรียน				
	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6)				
	() แผนการเรียนวิทย์				
	() แผนการเรียนศิลป์				
	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)				
	() ประเภทวิชาพาณิชยกรรม (ปวช.)				
	() ประเภทวิชาคหกรรม (ปวช.)				
	() ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (ปวช.)				
	() ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (ปวช.)				
	() อื่น ๆ โปรดระบุ.....				

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

คำชี้แจงของผู้ตอบแบบสอบถาม : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน โดยกำหนดระดับแรงจูงใจ ดังนี้

- 5 = แรงจูงใจมากที่สุด
- 4 = แรงจูงใจมาก
- 3 = แรงจูงใจปานกลาง
- 2 = แรงจูงใจน้อย
- 1 = แรงจูงใจน้อยที่สุด

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน				
1. หลักสูตรมีความทันสมัยและมีความน่าสนใจตรงตามความชอบ และความสามารถของตนเอง				
2. หลักสูตรมีเนื้อหาและรายวิชาที่น่าสนใจ				
3. สามารถเลือกเรียนหลักสูตรได้อย่างอิสระ				
4. หลักสูตรมุ่งเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ				
5. มีหลักสูตรให้เลือกเรียนที่หลากหลาย				
6. หลักสูตรสามารถตอบโจทย์การทำงานในยุคปัจจุบัน				
7. สามารถนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม				
8. หลักสูตรได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันสมัย				
9. หลักสูตรที่เลือกมีความต้องการตลาดแรงงาน				
ด้านสถาบันการศึกษา				
1. มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานทางการศึกษา มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคม และได้รับการยอมรับของตลาดแรงงาน				
2. มหาวิทยาลัยมีความทันสมัยและความพร้อมในทุกด้าน				
3. มหาวิทยาลัยมีค่าจัดการศึกษา (ค่าเทอม) ที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ				
4. มหาวิทยาลัยสามารถผ่อนผันการชำระเงินค่าจัดการศึกษาได้				
5. มหาวิทยาลัยมีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)				
6. มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อม อาคารหรือห้องเรียนที่เหมาะสมและส่งผลต่อการเรียนรู้				

ข้อความ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
7. มหาวิทยาลัยมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างอุปกรณ์ที่ทันสมัยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน				
8. เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย				
ด้านเหตุผลส่วนตัว				
1. มหาวิทยาลัยตั้งใกล้ที่อยู่อาศัย/ภูมิลำเนา				
2. มหาวิทยาลัยเดินทางสะดวก มีขนส่งสาธารณะที่หลากหลาย				
3. เลือกตามคำแนะนำของครูแนะแนว				
4. เลือกตามคำแนะนำของผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง หรือคนรู้จัก				
5. ได้รับคำชักชวนจากอาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่น ๆ				
6. ผู้ปกครองหรือญาติเคยศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้				
7. มีบุคคลที่มีชื่อเสียงศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้				
8. มีความประทับใจและมีสนใจที่อยากศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งนี้				
9. ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งนี้				
ด้านการประชาสัมพันธ์				
1. การประชาสัมพันธ์มีการอัปเดตข้อมูลที่น่าสนใจในและอัปเดตข้อมูลอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทาง Social Media				
2. การค้นหาข้อมูลของมหาวิทยาลัย/หลักสูตร ผ่านเว็บไซต์ และ Social Media ได้ง่ายดาย				
3. การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยมีความน่าสนใจ และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย				
4. การติดต่อ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย/หลักสูตร และด้านอื่น ๆ มีความประทับใจ				
5. การบริการให้ข้อมูลที่รวดเร็ว และชัดเจนอย่างถูกต้อง				
6. มหาวิทยาลัยมีการจัดแนะแนวหลักสูตรในโรงเรียนต่าง ๆ				
7. มหาวิทยาลัยมีสื่อประชาสัมพันธ์การรับสมัครเรียน แจ้งให้ทราบอย่างต่อเนื่อง				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ค.

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัยด้านการประเมินค่าความเที่ยงตรง
ของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

งานสารบรรณ
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
เลขรับ ๑๓๓๓
วันที่ ๓๐ ส.ค. ๒๕๖๗
บันทึกข้อความ ๑๐.๔๕๖

งานวิจัย และพัฒนา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
รับที่ วจ ๑๕๔ / ๒๕๖๗
วันที่ ๒๙ ส.ค. ๒๕๖๗
เวลา ๑๕.๑๕ น.

ส่วนราชการ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ งานทะเบียน โทร. ๕๒๓๕

ที่ ทบ.๑๑๓/๒๕๖๗

วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ด้วย ข้าพเจ้า นางสาวอองาม เปรมสุข หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อดำเนินโครงการวิจัยดังกล่าว จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) เพื่อดำเนินโครงการวิจัยเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ขอออกหนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๔ ราย ดังนี้ ตามสิ่งแนบ

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ พิรพัชระ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศิริ ชำนาญกิจ
๔. ดร.ภัทธีรา อีรสวัสดิ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
เพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวอองาม เปรมสุข)
หัวหน้าโครงการวิจัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. pankasorn มาแสวง)
หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา
รักษาการกองเทคโนโลยีช่วยคณบดี.

ลงนามแล้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนภพ โสตราจ่อม
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
๓๐ ส.ค. ๒๕๖๗

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๑๗/๘/๐

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้
ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑามาศ พิรพัชระ

ด้วย นางสาวอองาม เปรมสุข หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย ให้กับนางสาวอองาม เปรมสุข

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภ โสทรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

งานทะเบียน

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๕ , ๘๒๕๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : reg.hec@rmutp.ac.th

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๑๗๕๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้
ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์

ด้วย นางสาวอองาม เปรมสุข หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย ให้กับนางสาวอองาม เปรมสุข

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รณภพ โสตร์โยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

งานทะเบียน

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๕ , ๘๒๕๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : reg.hec@rmutp.ac.th

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๑๗๕๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้
ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศิริ ชำนาญกิจ

ด้วย นางสาวอองาม เปรมสุข หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย ให้กับนางสาวอองาม เปรมสุข

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

งานทะเบียน

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๕ , ๘๒๕๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : reg.hec@rmutp.ac.th

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๑๗/๕๓

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้
ในการวิจัย

เรียน ดร.ภัทริรา อีร์สวัสดิ์

ด้วย นางสาวอองาม เปรมสุข หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการจัดสรรงบประมาณกองทุนเพื่อการวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านประเมินค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย ให้กับนางสาวอองาม เปรมสุข

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภพ โสทรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

งานทะเบียน

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๒๓๕ , ๘๒๕๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : reg.hec@rmutp.ac.th

ภาคผนวก ง.

แบบสอบถาม เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เอกสารชี้แจงอาสาสมัคร

โครงการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เอกสารนี้หากท่านมีข้อสงสัย หรือยังไม่เข้าใจ โปรดสอบถามจากหัวหน้าโครงการวิจัยหรือผู้แทนให้อธิบาย ท่านจะได้รับเอกสารนี้ 1 ฉบับ หรือนำกลับไปปรึกษาหารือกับญาติ พี่น้อง เพื่อนสนิท แพทย์ประจำตัวของท่าน หรือผู้อื่นที่ท่านต้องการปรึกษาเพื่อช่วยในการตัดสินใจยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อหัวหน้าโครงการ นางสาวอองาม เปรมสุข
สังกัด งานทะเบียน ฝ่ายวิชาการและวิจัย
หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 089 226 0316
E-mail : Orngam.p@rmutp.ac.th

ชื่อแหล่งทุน เงินกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พ.ศ. 2567

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ด้านวิชาการ มีผลงานทางวิชาการตีพิมพ์เผยแพร่ สร้างความตระหนักและสร้างแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ
2. ด้านสังคม เพื่อศึกษาแรงจูงใจ และเปรียบเทียบในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมวิจัยนี้เพราะ เนื่องจากท่านเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ตรงกับหัวข้อโครงการวิจัยที่ต้องการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ในการศึกษานี้จะมีอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยทั้งสิ้น 397 คน

ระยะเวลาที่จะทำการวิจัยทั้งสิ้น 16 เดือน

หากท่านตัดสินใจเป็นอาสาสมัคร จะมีขั้นตอนการวิจัย ดังต่อไปนี้คือ

เอกสารฉบับนี้ ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ
จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ลงชื่อ.....
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

1. การตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีข้อความลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 5 ข้อ ใช้ระยะเวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 5 นาที จำนวน 1 ครั้ง มีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ มีข้อความจำนวน 32 ข้อ ใช้ระยะเวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 10 นาที จำนวน 1 ครั้ง และลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended) มีข้อความจำนวน 1 ข้อ ใช้ระยะเวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 5 นาที จำนวน 1 ครั้ง

2. ระหว่างการตอบแบบสอบถาม หากท่านรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ เครียดกับบางคำถาม ท่านมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามเหล่านั้นได้

3. ข้อมูลส่วนตัวของอาสาสมัครจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ แต่จะรายงานผลการวิจัยเป็นข้อมูลส่วนรวม ข้อมูลของอาสาสมัครอาจมีคณะบุคคลบางกลุ่มเข้ามาตรวจสอบได้ เช่น ผู้ให้ทุนวิจัย สถาบัน หรือองค์กรของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบ คณะกรรมการจริยธรรมฯ เป็นต้น

4. อาสาสมัครมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าและการไม่เข้าร่วมการวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อบริการและการรักษาข้อมูล ที่สมควรจะได้รับแต่ประการใด

5. หากมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโยชน์และโทษที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ทราบอย่างรวดเร็วและไม่ปิดบัง

ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเมื่อเป็นอาสาสมัคร

การวิจัยครั้งนี้ไม่มีความเสี่ยงใดต่ออาสาสมัคร และไม่มีข้อความที่กระทบกระเทือนจิตใจอาสาสมัคร ซึ่งแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

หากท่านไม่รับเป็นอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยนี้ก็จะไม่มีผลกระทบต่อท่าน

หากท่านไม่รับเป็นอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัยนี้ก็จะไม่มีผลกระทบต่อท่าน

หากมีอาการผิดปกติ รู้สึกไม่สบายกาย หรือมีผลกระทบต่อจิตใจของท่านเกิดขึ้นระหว่างการวิจัย ท่านจะแจ้งผู้วิจัยโดยเร็วที่สุด

ท่านมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามเหล่านั้นได้ทันทีรวมถึงท่านมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อ ใด ๆ ต่อตัวท่าน

หากมีข้อข้องใจที่จะสอบถามเกี่ยวกับการวิจัย โปรดติดต่อ

นางสาวอองาม เปรมสุข 02 665 3777 ต่อ 5235

หากมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโยชน์และโทษที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้
ผู้วิจัยจะแจ้งให้ทราบอย่างรวดเร็วและไม่ปิดบัง

ข้อมูลส่วนตัวของอาสาสมัครจะถูกเก็บรักษา ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ แต่จะรายงานผลการวิจัยเป็นข้อมูล
ส่วนรวม ข้อมูลอาสาสมัครอาจมีคณะบุคคลบางกลุ่มเข้ามาตรวจสอบได้ เช่น ผู้ให้ทุนวิจัย สถาบันวิจัย หรือ
องค์กรของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบ คณะกรรมการจริยธรรมฯ เป็นต้น

โครงการวิจัยนี้ได้รับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนครซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่

งานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชั้น 3 อาคารรพี เลขที่ 399 ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทรศัพท์ 0 2665 3777 ต่อ 6094
E-mail: irb@rmutp.ac.th

หากท่านได้รับการปฏิบัติไม่ตรงตามที่ระบุไว้ ท่านสามารถติดต่อกับประธานคณะกรรมการ หรือผู้แทน
ได้ตามสถานที่และหมายเลขโทรศัพท์ข้างต้น

ข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดในเอกสารนี้เข้าใจครบถ้วน และขอเข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่อง แรงจูงใจใน
การเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระ
นคร

ยินยอม ไม่ยินยอม

เอกสารฉบับนี้ ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ
จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ลงชื่อ.....
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

แบบสอบถาม

เรื่อง แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าตัวเลือกที่ต้องการและกรณารอกรายละเอียด ลงในช่องว่าง
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย () หญิง () LGBTQIAN+

2. เกรตเฉลี่ยสะสม GPAX

() ต่ำกว่า 2.00 () 2.00 – 2.49 () 2.50 – 3.49 () 3.50 – 4.00

3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

() ต่ำกว่า 15,000 บาท () 15,001 – 25,000 บาท () 25,001 – 35,000 บาท
() 35,001 – 45,000 บาท () มากกว่า 45,001 บาท

4. ภูมิลำเนา

() ภาคเหนือ () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ () ภาคตะวันตก
() ภาคกลาง () ภาคตะวันออก () ภาคใต้

5. สาขาวิชา/แผนการเรียน

() ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

() ประเภทวิชาพาณิชยกรรม () ประเภทวิชาคหกรรม
() ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว () ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
() อื่น ๆ โปรดระบุ.....

() ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6)

() แผนการเรียนวิทย์ () แผนการเรียนศิลป์ () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

เอกสารฉบับนี้ ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ
จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ลงชื่อ.....
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน โดยกำหนดระดับแรงจูงใจ ดังนี้

5 = แรงจูงใจมากที่สุด

4 = แรงจูงใจมาก

3 = แรงจูงใจปานกลาง

2 = แรงจูงใจน้อย

1 = แรงจูงใจน้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	ระดับแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (ขีดเวท)					
1. หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
2. สามารถเลือกเรียนหลักสูตรได้อย่างอิสระ					
3. หลักสูตรมุ่งเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ					
4. มีหลักสูตรให้เลือกเรียนที่หลากหลาย					
5. หลักสูตรสามารถตอบโจทย์การทำงานในยุคปัจจุบัน					
6. หลักสูตรมีการศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง					
7. หลักสูตรได้รับการยกย่องว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันสมัยและนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม					
8. หลักสูตรที่เลือกมีความต้องการตลาดแรงงาน					
ด้านสถาบันการศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (ขีดเวท)					
1. มีมาตรฐานทางการศึกษา					
2. มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสังคม และได้รับการยอมรับของตลาดแรงงาน					
3. มีความพร้อมในด้านการจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อการเรียนรู้					
4. มีค่าจัดการศึกษา (ค่าเทอม) ที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ					
5. สามารถผ่อนผันการชำระเงินค่าจัดการศึกษาได้					
6. มีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)					
7. มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างอุปกรณ์ที่ทันสมัย					
8. เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย					

เอกสารฉบับนี้ ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ
จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ลงชื่อ.....
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ประวัติผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โครงการวิจัย

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางสาวอಂಗาม เปรมสุข
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Miss Orngam Premasuk
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 3 1002 00113 03 1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ตำแหน่งบริหาร : หัวหน้างานทะเบียน
 - ตำแหน่งทางวิชาการ : นักวิชาการศึกษานำนาญการ
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก : 168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวงษิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 08 9226 0316
 - E-mail : orngam.p@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	2545

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
 - สาขาการศึกษา การวัดและประเมินผล
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย
 -
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย
 -
 - 7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/โครงการวิจัย
 - 7.3.1 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชีวิตวิถีใหม่ กรณีศึกษา : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณเงินรายได้ (งานวิจัยสถาบัน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564
 - 7.3.2 ความรู้ความเข้าใจ ทักษะคิดและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณเงินรายได้ (งานวิจัยสถาบัน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
 - 7.3.3 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการงานทะเบียน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ งบประมาณเงินรายได้ คณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559
 - 7.3.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณเงินรายได้คณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คู่มือฉบับ

โครงการวิจัย

7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

7.4.1 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชีวิตวิถีใหม่ กรณีศึกษา : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณเงินรายได้ (งานวิจัยสถาบัน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

7.4.2 ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณเงินรายได้คณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

7.4.2 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการงานทะเบียน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ งบประมาณเงินรายได้คณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

7.4.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณเงินรายได้คณะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : ชื่อข้อเสนอการวิจัย แหล่งทุน และสถานภาพในการทำวิจัยว่าได้ทำการวิจัยคลุ่่งแล้วประมาณร้อยละเท่าใด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คู่มือ

โครงการวิจัย

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้จัดทำ

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางสาวน็อร ดาวเจริญพร
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Miss Nion Dowcharoenporn
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 3 7199 00295 19 4
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ตำแหน่งบริหาร : รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
 - ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก : 168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 09 5445 6994
 - E-mail : nion.d@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาโท	คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)	2550
ปริญญาตรี	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)	2545

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากคุณวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาสังคมวิทยา กลุ่มวิชา ภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็น
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย -
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย
 - 7.2.1 ความภาคภูมิใจของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบเงินรายได้คณะ 2565
 - 7.2.2 ผลิตภัณฑจากเปลือกส้มโอเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน งบรายจ่าย (ววน.) 2565
 - 7.2.3 การออกแบบตราสัญลักษณ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมือง ตำบลหนองพันจันทร์ อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี งบรายจ่าย (ววน.) 2565
 - 7.2.4 การให้ความหมายและที่มาของความหมายกระบวนการสร้างและผลิตซ้ำความรู้ด้านการร้อยมาลัยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบส่วนตัว 2565
 - 7.2.5 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชีวิตวิถีใหม่ กรณีศึกษา : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบวิจัยสถาบัน 2564

- 7.2.6 การพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากมัลเบอร์รี่เพื่อการยกระดับเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จ.เพชรบุรี งบนอก (สอวช.) 2563
- 7.2.7 การออกแบบตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ต.เขาแก้วศรีสมบูรณ์ อ.ทุ่งเสลี่ยม จ.สุโขทัย งบรายจ่าย (ววน.) 2563
- 7.2.8 การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากกระดาษใยตาลโตนดเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน งบรายจ่าย (ววน.) 2563
- 7.2.9 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ขนมหวานพื้นเมือง จ.เพชรบุรี เพื่อสุขภาพและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน งบนอก สกสว. 2562
- 7.2.10 การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากกระดาษดอกธูปฤๅษีเพื่อเศรษฐกิจชุมชน งบรายจ่าย 2559
- 7.2.11 การประเมินความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของวิชาการจัดดอกไม้ งบรายได้คณะ 2556
- 7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/ โครงการวิจัย :
- 7.3.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์เส้นใยท่อน้ำจากใบกระท้อนเพื่อผลิตผืนผ้าเพื่อกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ด้านเสื้อผ้าและเครื่องกาย จังหวัดลพบุรีสู่การแข่งขันเชิงพาณิชย์อย่างยั่งยืน งบรายจ่าย (ววน.) 2565
- 7.3.2 การพัฒนาแรงงานทักษะระดับสูงด้านการยึดอายุและการใช้สารทดแทนความหวานทดแทนน้ำตาลทรายของขนมไทยพลังงานต่ำ เขตอุตสาหกรรมในพื้นที่ EEC เพื่อการแข่งขันสูงเชิงพาณิชย์ งบรายจ่าย (ววน.) 2564
- 7.3.3 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ขนมหวาน จังหวัดเพชรบุรี เพื่อสุขภาพและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน งบนอก (สอวช.) 2563
- 7.3.4 การสร้างนวัตกรรมอาหารเพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ งบนอก (สอวช.) 2563
- 7.3.5 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมจากใบกล้วย กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนเทศบาล ต.บ่อ อ.ขลุง จ.จันทบุรี งบรายจ่าย 2562
- 7.3.6 การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกจากผ้าด้วยเทคโนโลยีตกแต่งกลืนสำหรับกลุ่มอาชีพสหกรณ์ศิลปะประดิษฐ์ จังหวัดนนทบุรี งบรายจ่าย 2560
- 7.3.7 ความต้องการการฝึกอบรมงานศิลปะประดิษฐ์เพื่อสร้างอาชีพของกลุ่มอาชีพสหกรณ์ศิลปะประดิษฐ์ จังหวัดนนทบุรี งบรายได้คณะ 2560
- 7.3.8 การพัฒนาผ้าจากผ้าด้วยเทคโนโลยีการตกแต่งกลืน งบรายได้คณะ 2559
- 7.3.9 การพัฒนาวัสดุตกแต่งงานหัตถกรรมประเภทเครื่องจักสานจากเส้นใยกล้วย งบรายจ่าย 2558
- 7.3.10 หลักสูตรการฝึกอาชีพเพื่อส่งเสริมรายได้ผู้สูงอายุสำหรับชมรมผู้สูงอายุตำบลอุทัย อำเภอยุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา งบรายจ่าย 2558
- 7.3.11 การพัฒนาวัสดุตกแต่งเครื่องจักสานจากเส้นใยธรรมชาติ งบรายได้คณะ 2557
- 7.3.12 หลักสูตรการฝึกอาชีพเพื่อส่งเสริมรายได้ผู้สูงอายุสำหรับชมรมผู้สูงอายุ ต.อุทัย อ.อุทัย จ.พระนครศรีอยุธยา งบรายจ่าย 2557
- 7.3.13 การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของขวัญของที่ระลึกจากแปงเปลือกทุเรียน งบรายจ่าย 2556
- 7.3.14 การพัฒนาผลิตภัณฑ์กล้วยไม้ป่าไทยจากโสนทางไก่ กรณีศึกษา : อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา งบรายจ่าย 2555

- 7.3.15 การพัฒนาแปงปั่นจากเปลือกทุเรียนสำหรับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก งบรายได้คณะ 2555
- 7.3.16 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ (TQF : HEd) งบรายได้คณะ 2553
- 7.3.17 ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพผลิตภัณฑ์งานบัวแบบไทย งบรายได้คณะ 2552
- 7.3.18 ผลิตภัณฑ์บัวประยุกต์เชิงธุรกิจ งบรายได้คณะ 2552
- 7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)
- 7.4.1 โครงการวิจัยเรื่อง การให้ความหมายและกระบวนการสร้างความรู้ เรื่องการร้อยมาลัยของ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ประยุกต์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีที่ 5 ฉบับ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2565 วารสารวิจัยและนวัตกรรม สถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร งบส่วนตัว 2565
- 7.4.2 โครงการวิจัยการออกแบบตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเย็บผ้าและศิลปะประดิษฐ์ ต.เขาแก้วศรีสมบูรณ์ อ.ทุ่งเสลี่ยม จ.สุโขทัย ปีที่ 8 ฉบับที่ 4 เมษายน 2566 Journal of Roi Kaensarn Academi งบรายจ่าย (ววน.) 2565
- 7.4.3 โครงการวิจัยเรื่องการสร้างนวัตกรรมอาหารเพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ 1-5 สิงหาคม 2565 “มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2565” (Thailand Research Expo 2022) งบนอก (สอวช.) 2563
- 7.4.4 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากกระดาษดอกธูปฤๅษีเพื่อเศรษฐกิจชุมชน 18 – 20 พฤษภาคม 2565 การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 12 งบรายจ่าย 2559
- 7.4.5 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ขนมหวาน จังหวัดเพชรบุรี เพื่อสุขภาพและส่งเสริม เศรษฐกิจชุมชน 2 – 6 สิงหาคม 2563 “มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2563 (Thailand Research Expo 2020)” งบ นอก (สอวช.) 2563
- 7.4.6 โครงการเรื่องการพัฒนาผ้าด้วยเทคโนโลยีการตกแต่งกลิ่น 2-6 กุมภาพันธ์ 2560 นิทรรศการ “วันนักประดิษฐ์” ประจำปี 2560 งบรายได้ 2559
- 7.4.7 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาวัสดุตกแต่งงานหัตถกรรมประเภทเครื่องจักสานจากเส้นใย กล้วย 2-6 กุมภาพันธ์ 2559 นิทรรศการ “วันนักประดิษฐ์” ประจำปี 2559 งบรายจ่าย 2559
- 7.4.8 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ของขวัญของที่ระลึกจากแปงทุเรียน 2-5 กุมภาพันธ์ 2558 นิทรรศการ “วันนักประดิษฐ์” ประจำปี 2558 งบรายจ่าย 2558
- 7.4.9 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาแปงปั่นจากเปลือกทุเรียนสำหรับผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก 23 – 25 กรกฎาคม 2557
- การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 6 และการประชุมวิชาการนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 5 งบรายได้คณะ 2555
- 7.4.10 โครงการวิจัยเรื่องการประเมินความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของวิชาการจัดดอกไม้ 23 – 25 กรกฎาคม 2557 การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 6 และการประชุมวิชาการ นานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 5 งบรายได้คณะ 2556
- 7.4.11 โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์กล้วยไม้ป่าไทยจากโสนทางไก่ กรณีศึกษา : อำเภอ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 15 -16 กรกฎาคม 2556 การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ครั้งที่ 5 และการประชุมวิชาการนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 4 งบรายจ่าย 2555
- 7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ :

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คู่มือฉบับ

โครงการวิจัย

7.5.1 การพัฒนาตลาดสายเคเบิลกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้ามัดหมี่และเคเบิลแปรรูป ตำบลห้วยแก้ว
จังหวัดพิจิตร งบรายจ่าย (ววน.) 2566 ดำเนินการแล้ว 20%

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คู่มือ

โครงการวิจัย

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้จัดทำ

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นายณัฐชัย ลาภบรรลือศักดิ์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Mr.Nutthachai Lapbanluesak
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 1 1031 00283 24 1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ตำแหน่งบริหาร : -
 - ตำแหน่งทางวิชาการ : นักวิชาการศึกษา
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก : 168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 06 3262 4197
 - E-mail : nutthachai.l@rmutp.ac.th
5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)	2558
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากคุณวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาการศึกษา หลักสูตรและการสอน
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็น
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย -
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย -
 - 7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/ โครงการวิจัย : -
 - 7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)
 -
 - 7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โครงการวิจัย

ฉบับ

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้จัดทำ

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นางสาวฉวีวรรณ เสวกฉิม
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Miss Chaweewan Shwekchim
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : อ
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ตำแหน่งบริหาร : -
 - ตำแหน่งทางวิชาการ : นักวิชาการศึกษา
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก : 168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 08 7063 4126
 - E-mail : chweewan.s@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาโท	ศศ.ม. (คหกรรมศาสตร์)	2567
ปริญญาตรี	ศศ.บ. (คหกรรมศาสตร์ศึกษา)	2550

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากคุณวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ

-

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็น

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย -

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย

7.2.1 การรับรู้ แรงจูงใจ และทัศนคติต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน คณะ

เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร งบประมาณ

7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/ โครงการวิจัย : -

7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

7.4.1 การรับรู้ แรงจูงใจ และทัศนคติต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุน คณะเทคโนโลยีค

หกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565 วารสารวิชาการ และวิจัย มทร. พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ งบประมาณ 2565

7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : -

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โครงการวิจัย

ฉบับ

ส่วน ค : ประวัติคณะผู้จัดทำ

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย นางสาว นาง ยศ : นายภณพรรธน์ ธนภูวนันต์ภากิน
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr., Miss, Mrs., Rank : Mr.Ponnaphat Tanapoowannutparkin
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 1 1299 00387 76 4
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
 - ตำแหน่งบริหาร : -
 - ตำแหน่งทางวิชาการ : นักวิชาการศึกษา
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์มือถือ และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
 - หน่วยงาน : คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สถานที่ติดต่อได้สะดวก : 168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
 - หมายเลขโทรศัพท์มือถือ : 06 6092 3298
 - E -mail : Ponnaphat.t@rmutp.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	คุณวุฒิ	ปีที่จบการศึกษา
ปริญญาตรี	คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)	2561

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากคุณวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาการศึกษา การวัดและประเมินผล
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศ โดยระบุสถานภาพในการทำ
การวิจัยว่าเป็น
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย -
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย -
 - 7.3 ผู้ร่วมวิจัย : ชื่อแผนงานวิจัย/ โครงการวิจัย : -
 - 7.4 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน (อาจมากกว่า 1 เรื่อง)
 -
 - 7.5 งานวิจัยที่กำลังทำ : -